

ΑΝΑΠΛΑΣΙΣ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΤΟΥ ΟΜΩΝΥΜΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Ήμισυ δραχ. 10. Ήμισυ δραχ. 10. Ήμισυ δραχ. 10.
Πᾶς συνδρομητῆς θεωρεῖται καὶ μέλος ἀρχόν.

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΣΗΜΑΤΟΣ ΤΟΥ Α' Β' ΚΑΙ Γ' ΕΤΟΥΣ ΠΡΟΚΑΤΑΒΑΛΟΜΕΝΗ

Δραχμαὶ 10 ἐν τῷ ἐσωτερικῷ καὶ φράγμα χρυσῶ 10 ἐν τῷ ἑξωτερικῷ. Εἰς τοὺς ἐγγεγραμμένους δὲ νέους συνδρομητὰς καὶ αἰτούντας τὰ σήματα καὶ τῶν τριῶν ἐτῶν ἀποστέλλονται ταῦτα ἐπὶ προπληρωμῇ δραχ. ἢ φρ. χρυσῶν 15.

Συνδρομητὰ ἐγγράφονται εἰς τὸ κατάστημα τοῦ Συλλόγου ἐν συνοικίᾳ Πλάκας παρὰ τῇ Δημοτικῇ Σχολῇ, ὁδὸς Φλέσας, ἀριθ. 5, καὶ εἰς τὰ βιβλιοπωλεῖα «Ἀνέστη Κωνσταντινίδου».

ΠΑΣΑ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΣΥΛΛΟΓΟΝ ΕΠΙΓΡΑΦΕΤΑΙ

Σύλλογον «Ἀναπλάσεως» Ἀθῆνας.
Collège «Anaplasis» Athènes.

Πᾶσα δορεὰ πρὸς τὸν Σύλλογον ἢ πρὸς τὸ ταμεῖον τοῦ «Ἀποστόλου Παύλου» ἢ πᾶσα συνδρομὴ πρὸς τὸ περιοδικὸν πέμπεται πρὸς τὸν Πρόεδρον τῆς «Ἀναπλάσεως» Μητροπολίτην Ἀθηνῶν κ. Γερμανὸν ἢ πρὸς τὸν Ταμίαν τοῦ Συλλόγου κ. Γ. Σ. Κυριακίδη, συμβολαιογράφον.

Τὰ πεμπόμενα χειρόγραφα δημοσιεύματα καὶ μὴ δὲν ἐπιστρέφονται.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ -- Ι. Ε. ΜΕΣΣΟΛΩΡΑΣ -- ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ 15 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1891.

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α

Τὰ κατὰ τὸν Σύλλογον «Ἀναπλάσεως». Γενικὴ Συνέλευσις τῶν ἑταίρων. Προσκλητὸν τοῦ σ. Μητροπολίτου κ. Γερμανοῦ — Ὁ ἅγιος Ἀθανάσιος κατὰ τίς πρώτας ἱστορικὰς πηγὰς, ὑπὸ Δ. Πολυχρονίδου. — Ὁ πρωθυπουργὸς τῆς Ὁγγαρίας Ἰωάννης Σιμόφ, ὑπὸ Γ. Γύργου ἀρχιμετροῦ. — Προσευχὴ, ποιῆμα ὑπὸ Ι. Χαλκοκονδύλη. — Πρὸς τίνα πολιμητῆρον, ὑπὸ Ζησίμου Γ. Π. Τυπάλδου. — Ὁ Μ. Φώτιος, πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως. — Δελτίον βιβλιοθήκης. — Ἀλληλογραφία.

ΤΑ ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΣΥΛΛΟΓΟΝ

«Δ. Ν. Κ. Π. Δ. Α. Σ. Ξ. Ο. Σ.»

ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ ΤΩΝ ΕΤΑΙΡΩΝ

Τὴν προπροαελλθούσαν Κυριακὴν 27ην Ἰανουαρίου περὶ ὧρων 200 μ. μ. συνήλθον ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ Συλλόγου τῆς «Ἀναπλάσεως» προσκληθέντες περὶ τοὺς 60 ἐκ τῶν Ἀθηνῶν καὶ ἐν Πειραιεὶ 78 ἐγγεγραμμένων Τακτικῶν καὶ Ἐπιτιμίων ἑταίρων αὐτοῦ εἰς κανονικὴν ἐτησίαν γενικὴν Συνέλευσιν, ὡς προηγγέλλθη, ἵνα ἀκούσῃ τῆς λογοδοσίας τοῦ Προεδροῦ καὶ λάβῃσι γνώσιν τῶν ὑπὲρ τοῦ Συλλόγου κατὰ τὸ ἔργον λήξαν Δ'. ἔτος αὐτοῦ πεπραγμένων ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου.

Καὶ πρῶτον μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν καὶ τὴν ἐπιμόρφωσιν τῶν Πρακτικῶν τῆς ἐκπροσώπου ἔτος συγκροτηθείσης Γενικῆς Συνελεύσεως τοῦ Συλλόγου κατὰ τὰ εἰρηθῆτα ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ἀθηνῶν καὶ Πρόεδρος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ Συλλόγου τῆς «Ἀναπλάσεως» κ. Γερμανὸς ἀπήγγειλε τὴν ἐξῆς σπουδαίαν καὶ πατριτικὴν προσηγορίαν :

ΠΡΟΣΛΑΛΙΑ ΤΟΥ Σ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ.

Ἄγαπῆτοὶ κύριοι,

Πρώτην ταύτην φοράν ἐν τῷ περιβόλῳ τοῦ πνευματικοῦ ταύτου Συλλόγου μεθ' ὧμων συναυτῶμενοι ὑπὸ μεγάλης συνεχόμεθα χαρᾶς χαρᾶς, παρακολουθουμένης ὑπὸ βαθείας καὶ ἐγκαρδίου εὐγνωμοσύνης. Συνεχόμεθα ἐκ χαρᾶς, διότι μεθ' ὧμων τὰ τοσάντι λόγγω τε καὶ γρηφῇ ἐπαναλαμβάνομενα ἀποθαφρυντικά περὶ τῆς πνευματικῆς τοῦ ἡμετέρου Ἔθνους καταστάσεως, μεθ' ὧμων τὴν ἐπικρατούσαν τάσιν πρὸς ἐξάπλωσιν τῶν ἐθνοφθόρων τοῦ ὕλισμοῦ ἰδῶν, ἀγαλλομένη καρδίᾳ παρατηροῦμεν ὅτι ὑπάρχουσιν εἰς ἐμὴν καὶ παρ' ἡμῶν ἄνδρες, οὐκ ὀλίγοι θεωροῦντες τὴν ἄληθιν ὡς ἀληθῆν τοῦ πνεύματος θεραπευτικὰ, καὶ ἐπόμενοι τοῖς ἔργῳ τῶν μεγάλων ἡμῶν Προγόνων, τῶν τοσοῦτον μεταρσιωθέντων εἰς τὰ αἰθέρια τοῦ πνευματικοῦ κόσμου ὕψη, ἐντείνουσι τὰς ἐαυτῶν δυνάμεις, ὅπως ἀνασώζαντες ἐκ τοῦ ἐρέβους τοῦ ὑπὸ τῶν ματαίων τῆς ὕλης φεληγῆτων ἀποπλανηθέντας, καὶ ἀποσοβήσαντες τὴν θανατηφόρον τοῦ ὕλικου λιθοῦ ἐπιπνέουσιν φλογερὰν πνοὴν ἀντικαταστήσῃ ταύτην διὰ τῆς πνευματικῆς ἐκείτης αὔρας τῆς ἐκ τοῦ ἱεροῦ Ἐδωγγελίου καὶ τῆς ὑποῦς φιλοσοφίας ζωηφόρας ἀποπνευμένης. Μεταξὺ τῶν ἀγαθῶν τούτων ἀνδρῶν, ἢ καθ' ἡμᾶς ἄγχι Ἐκκλησία συγκρατηθεῖ πάντω τοῦ Συλλόγου τούτου τὰ Μέλη, καὶ χαίρουσα καθορᾶ ὡμᾶς ὑποστηρίζοντας τὴν ἀγίαν τοῦ ἱεροῦ Ἐδωγγελίου ἀρχῆς, ἀποδοκιμάζοντας τὰς ταύταις ἀντικειμένους ἰδέας, καὶ καταπολεμοῦντας τὰς ἐθνοφθόρους τοῦ ἔθ-

σμοῦ διδασκαλίας τὰς συνταρασσούσας τὰς βάσεις τῶν κοινωνιῶν καὶ ἐπιχειλούσας τὴν ἀνατροπὴν τῶν εὐσεβῶς καὶ ὁρθῶς κειμένων. Δικαίως λοιπὸν καὶ ἡ καρδία ἡμῶν χαίρει βλέπουσα συγκεκριμένην τοιαύτην πνευματικὴν φάλαγγα ἀμυνομένην μὲν ὑπὲρ τῶν πατρίων ἀρχῶν, μεταλαμπάδευονσαν δὲ ταύτης καὶ ἐκεῖ, ἔνθα ὁ καυστικὸς τοῦ ὕλισμοῦ ἄψ φλέγει.

Ἀλλ' ἐνῶ ὑπὸ τοιαύτης μυχίας χαρᾶς συνεχόμεθα, ἐπιβέβληται ἡμῖν ἐν ταυτῷ καὶ καθήκον ἱερὸν, ἔν' ἀπὸ τοῦ βήματος τούτου τὴν στιγμήν ταύτην ἐκφράσωμεν πᾶσιν ἡμῖν καὶ τὰς ἀμέτρους ἡμῶν εὐχαριστίας, οὐχὶ τόσον διὰ τὴν ἀπονεμηθεῖσαν ἡμῖν ὡς τακτικῶ τοῦ Συλλόγου Προέδρου τιμὴν, ὅσον διότι αἱ ἡμέτεροι προσπάθειαι πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ σκοποῦ τοῦ Συλλόγου τῆς «Ἀναπλάσεως», συμπίπτουσι ταῖς προσπαθείαις ταῖς καταβαλλομέναις ὑπὸ τῆς ἀγίας ἡμῶν Ἐκκλησίας πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ ὕψηλῦ ἀντικειμένου.

Σκοπὸς τῆς ἀγίας ἡμῶν Ἐκκλησίας ἐστίν, ὡς πᾶσιν ἡμῖν γνωστὸν τυγχάνει, ἡ ἀνύψωσις τοῦ νοῦς ἐκ τῶν γῆινων εἰς τὸν κόσμον τοῦ πνεύματος ἢ κἀπαύσις τῆς καρδίας ἐκ τῶν ἐπιβλαβῶν τῆς ὕλης ἀκαθαρσιῶσεων καὶ ἡ κατὰ τὸ δυνατόν ὁμοίωσις τοῦ ἀνθρώπου πρὸς τὸν Οὐράνιον ἡμῶν Πατέρα καὶ Δημιουργόν. Ἡ θαυμασιὰ καὶ πάνυ ψυχροφελῆς ἁρμονία τῆς ἀρετῆς καὶ τῆς εὐσεβείας, τοῦ θρησκευτικοῦ πνεύματος καὶ τῆς ἠθικῆς, μόνον ἐν τῷ σκοπῷ τῆς Ἐδαγγελικῆς διδασκαλίας ἀπικτῶσι, καὶ ἐν τῇ διαδόσει τῶν ἠγίων ἀρχῶν τοῦ χριστιανισμοῦ εὐρηταί. Πρὸς ἐπίτευξιν δὲ τοῦ ὕψηλῦ τῆς Ἐκκλησίας σκοποῦ δέον, ἵνα ἕκαστον μέλος αὐτῆς πᾶσαν σκέψιν, ἢ ἐν τῇ διανοίᾳ συλλαμβάνει, πάντα λόγον, τὸν ὅποιον ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ ἐκφέρει, πᾶσαν πράξιν, ἢ ἐπιθεσίαν εἰς ἐνέργειαν, στηρίξῃ ἐπὶ τοῦ Ἐδαγγελίου, ἐπὶ τῆς χριστιανικῆς καθόλου διδασκαλίας, ἐνθουσιῶν ἐν τῇ εὐαγγελικῇ ἀναγνώσει, καὶ μόνον ἀληθῆ τέρφιν αἰσθανόμενος ἐν τῇ πραγματοποιήσει τῶν Ἐδαγγελικῶν παραγγελμάτων, ἵτινα γόνιμα ὄντα εἰς ἔργα τῆς ἀγάπης προτίθενται τὴν βαθμιαίαν τοῦ κόσμου ἀνάπλασιν, τὴν μεταμόρφωσιν αὐτοῦ εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ. Ἀλλ' ἡ πάντων τούτων ἐπίτευξις πολλῶν δεῖται μέσων καὶ πρωτίστως δεῖται Ποιμένων κεκοσμημένων μὲν δι' αὐταπαρνήσεως καὶ βίων τῶν ἄλλων ἐκείνων ἀρετῶν τῶν ὑπὸ τοῦ Ἀποστόλου τῶν ἐθνῶν διαγραφομένων, ἀντεχομένων δὲ τοῦ κατὰ τὴν διδασχὴν πιστοῦ λόγου καὶ δυναμένων παρακαλεῖν ἐν τῇ διδασκαλίᾳ τῇ ὑγιαινούσῃ καὶ τοὺς ἀντιλέγοντας ἐλέγχειν. Ἀλλὰ τὴν, ὡς μὴ ὄφρα-λεν, ἄλλειψιν τῶν μέσων τούτων καὶ τὴν σημαντὴν τῶν Ποιμένων ἐκαστὴ ἀνάγκη τοῦ ἡμεῖς ἀνελάβετε, ὅπως ἀποσοβήσῃτε τὴν ἐπιπολέσου-

σαν πρὸς τὰ ὕψη καὶ τὰ ἱερὰ ἀδικοφορίαν, καὶ ὑπεραμυνόμενοι τελεσφόρως ὑπὲρ τῆς ἐπιγρατῆσεως τοῦ πνεύματος καὶ τῶν ἁγίων τοῦ ἱεροῦ Ἐδαγγελίου ἀληθειῶν καταπολεμήσῃτε διὰ τῶν δυνατῶν μέσων τὰς παρακυλοφύσσας τῷ ὕλισμῷ παρεκτροπὰς.

Δικαίως λοιπὸν χάριτας πᾶσιν ἡμῖν καὶ τοῖς ἐργαζομένοις τὸν καλὸν τῆς ἀναπλάσεως ἄγωνα ὁμολογοῦντες καὶ ἐκ μέρους ἡμῶν καὶ ἐκ μέρους τῆς ἀγίας ἡμῶν Ἐκκλησίας οὐ πανόμεθα ἄνωθεν ἐξαιτούμενοι, ὅπως ὁ μισαποδότης Θεὸς ἀποδώσῃ ἡμῖν καὶ τὸν στέφανον ἐκείνον τῆς δικαιοσύνης.

Ἀλλ' ἐκφράζοντες ἀπὸ τοῦδε τοῦ βήματος τὰς ἡμετέρας εὐχαριστίας τοῖς τε περὶ οἱ καὶ τοῖς ἀποδοῖσι, πρὶν ἢ εἰς τὸ μέσον παρελθῶσιν οἱ ἀρμόδιοι καὶ δώσωσι λόγον τῶν κατὰ τὸ λήξαν ἔτος πεπραγμένων ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου καθήκον νομιζόμεν ἐπιβαλλόμενον, ἵνα διὰ τῶν ἡμῶν χειλέων ἐκφρασθῇ ἡ εὐγνωμοσύνη τοῦ Συλλόγου εἰς δὴ τῶν ἐργαζομένων αὐτοῦ Μελῶν, ἵτινα οὕτως εἴπω, ὡς δὴ ὁ ἀσφαλῆς καὶ σωστικὸς ἄγκυρα, διασώζονται τὸν Σύλλογον ἐκ τῶν συνήθως ἐξεραιρούμενων τρικυμιῶν, ἐκασφαλίσουσι πάντως καὶ ἐν τῷ μέλλοντι τὴν σωτηρίαν διὰ τῆς ἐμπροσθεν καὶ πεπικασμένης αὐτῶν ἀγωγῆς καὶ σπουδασίας. Βέβαιοι δὲ ἔσμεν ὅτι πάντες μαντεύετε τίνα εἶσι τὰ εὐρητὰ καὶ ἔργα ταῦτα τοῦ Συλλόγου Μέλη. Ὁ θαλερὸς ἐκείνος καὶ σεβασμιὸς προεβύτης, ὁ ἅπαντα τὸν μικρὸν αὐτοῦ βίον διεληθὼν ἐσεργετικῶς τὴν Πατριὰ καὶ τὴν Ἐκκλησίαν ὑπερετῶν, καὶ νῦν ἐν ηλικιατῇ ἡλικίᾳ διατελὼν οὐκ ἐκαθάρα νεανικὸν πάντως ἀναλαμπάνων σθένος, ἵνα μὲν ἡμῶν συνεργίζηται καὶ διὰ τῆς πανθομολογουμένης αὐτοῦ πολυπειρίας, τῶν βλαβερῶν γνώσεων, καὶ τῆς ἀπειριμαίλου χρηστότητος καὶ μετριοφροσύνης, σφρίξῃ τοὺς νεωτέρους διδάσκων διὰ τῶν ἔργων τίνας δεῖ εἶναι τοὺς Ἕλληνας πολίτας καὶ πῶς δεῖ σκέπτεσθαι, καὶ ἐνεργῶν ὑπὲρ τοῦ κλέους καὶ τῆς προαγωγῆς τῆς Πατριδος. Ἐκείνος δὲ ὁ μικρὸν μὲν ἡμῶν τῷ πνεύματι διατελὼν ἀπιστοφίλης τῶν βιωτικῶν νοσηθῶν εἰς τὸ ἐαυτοῦ σπουδατικῆριν μεγάλως διὰ τῶν σφαιρῶν αὐτοῦ συγγερῶν παρέχει τῷ Συλλόγῳ ὑπηρεσίας, ἐκμηδενίζων μὲν τὰς ἐπιπολέουσας τῶν ὀλιγῶν ιδέας, παρέχων δ' ἡμῖν πρόδρομα τὰ μέσα πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ ἐπιδοσκομένου τοῦ Συλλόγου σκοποῦ. Τοῖς δὲ λοιπῶν τούτοις ἀνδράσιν, Ἀλεξάνδρῳ δηλονότι τῷ Ραγκαβῆ καὶ Ἰωάννῃ τῷ Σκαλτσούρη, δημοσίᾳ ἐκφράζεται παρὰ τοῦ Προεδρείου ἢ τοῦ Συλλόγου εὐγνωμοσύνη.

Τὸ καθήκον τοῦτο τῆς εὐγνωμοσύνης ἐκφράζοντες οὐκ ἀπὸ σκοποῦ ἡγνούμεθα, ἵνα πᾶσιν ἡμῖν συστήσωμεν, ὅπως, ὡς μέχρι τοῦδε οὕτω καὶ ἐν τῷ μέλλοντι ἕκαστος ἰδίᾳ καὶ

πάντες ὁμοῦ ἐντείνοντες τὰς ἰδίας δυνάμεις καταπολεμήσωμεν μὲν τὰς εἰσχωρησάσας παρ' ἡμῖν ἀντιχριστιανικὰς καὶ ἀνθελληνικὰς ἀρχὰς καὶ ιδέας, ὀφλισμένοι διὰ τῆς θείας ἐκείνης δυνάμεως, ἢν παρέχει ἡ ἀγία ἡμῶν θρησκεία, ὑποστηρίξωμεν δὲ πᾶσιν δυνάμει τὰς ἀρχὰς, ἅσπερ ἐν τῇ σημαίᾳ αὐτοῦ ὁ τῆς Ἀναπλάσεως Σύλλογος ἀνέγραψε, καὶ μετὰ πάσης ἀνταπαρνήσεως καὶ θυσίας τὸ κοινὸν τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῆς Πατριδος συμφέρον ὑπερεταῦντες, ἀναδείξωμεν ἀληθῆς κέντρον ἀναπλάσεως τὸν ἡμέτερον Σύλλογον. Οὕτω δὲ πρότεροντες καὶ ἡ φιλετῆ Πατρις καὶ ἡ ἀγία ἡμῶν Ἐκκλησία χάριτες ἡμῖν ὁμολογήσουσιν, ὁ δὲ ἀγνωθῆτης Θεὸς ἐπιβαβεύσει πᾶσιν ἡμῖν πρὸς τοῖς ἐπιγείαις καὶ τὰ οὐράνια Ἀθ-τοῦ ἀγαθὰ. Ἔστωτο!

Τὴν ὡραίαν ταύτην προσφώνησιν τοῦ Σεβασμιωτάτου Προέδρου διετέλετο παρατεταμένη χειροκροτήσις καὶ ἐκδηλώσεις εὐχαριστίας παρὰ τῶν Ἰταίων τῆς Συνελεύσεως. Ἐτα δὲ παρελθὼν ἐπὶ τὸ βῆμα ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς τοῦ Συλλόγου κ. Η. Καπλανίδης ἀνέγνω τὴν ἐπομένην λογοδοσίαν :

Κύριοι,

Τὸ Προεδρεῖον τοῦ Συλλόγου «τῆς Ἀναπλάσεως» μετ' ἐλπίδος ἀγαθῆς ἀναδεξάμενον πέρσει τὰ διὰ τῆς ψήφου τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἀνατεθέντα αὐτῷ καθήκοντα κατ' ὀφειλὴν ἐμφανίζονται σήμερον πρὸ ὑμῶν, ἵνα δώσῃ τὸν προεβύτητα λόγον τῶν κατὰ τὸ λήξαν ἔτος πράξεων τοῦ Συλλόγου.

Καὶ ὅθ' ὁ μὲν Σεβασμιωτάτος Μητροπολίτης Ἀθηνῶν καὶ ἡμέτερος Πρόεδρος καταρχόμενος νῦν τῶν ἔργων τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τῶν ἀξιολύμων Ἰταίων εἶπε τὰ δέοντα ἕθῃ γενικώτερον περὶ τῶν γενομένων ἐν τῷ Συλλόγῳ.

Εἰς ἐμὲ δὲ ἐκαμειῦθη πᾶσα ἡ πρὸς ὑμᾶς διεξήγησις τῶν ἐν αὐτῷ πεπραγμένων κατὰ τὸ ἐνιαύσιον τοῦτο διάστημα λεπτομερέστερον πῶς συμφώνως πρὸς τὸ ἐν ἰσχύϊ Καταστατικῶν τοῦ Συλλόγου, εἰ καὶ ποικιλίας χάριν, ἀλλὰ δὴ καὶ πλείονος ἀκριβείας ἢ ἢτο καλλίτερον, τακτικώτερον, ἐὰν ὁ Ταμίης, ὁ Διευθυντῆς τοῦ Περιοδικοῦ, καὶ ὁ Ἔφορος τῆς Βιβλιοθήκης, τὸν Γραμματεῖα διαδεχόμενοι προσωπικῶς ἀλλεπάλληλοι ἐξέθετον πρὸ τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τὸ προαναῆκον ἐκάστω, ὡς ἀλλοχῶ τοῦτο γίνεται ἐν Σωματείῳ τοιοῦτοις.

Καὶ πρῶτον μὲν μέλημα τῶν ἐν τῷ Συλλόγῳ ἐργαζομένων κατὰ τοῦτον τὸν χρόνον ἦν ἡ ἀύξησις τῶν Μελῶν αὐτοῦ, ἐνθεν μὲν καὶ κυρίας πρὸς ὅσον οἶόν τε εὐφρότερον διάδοσιν τῶν

ὀφελίμων ἀρχῶν «τῆς Ἀναπλάσεως», ἐνθεν δὲ ἐξ ἀνάγκης πρὸς συλλογὴν τῶν διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ ὕψηλῦ σκοποῦ τοῦ Συλλόγου ἀπαιτουμένων χρημάτων, τῶν νεύρων τῶν πραγμάτων. Αὐτί, ἐὰν ὁ Σύλλογος οὕτως ἐκείτητο χρηματικὰ κεφάλαια λόγου ἄξια, ἵνα διὰ τοῦ τόκου αὐτῶν ἀπαντῇ τὰς ἀνεγκαίας δαπάνας, δὲν θὰ ἦτο βεβαίως ἐκείτοτε χρεια πολλῆς οὐτως εἶπειν Μελοθηρίας. Ἀλλ' ἐπειδὴ τὸ ἡμέτερον Σωματεῖον δὲν ἐπέχησεν ἐτι, ὡς ἄλλα ἰδρύματα ἐν Ἀθήναις, νὰ ἐχη εἰμὴ δεκαεὶ τὸ ἕλον ὁμολογίας τοῦ λαχειοφόρου δανείου τῆς ἐθνικῆς Τραπεζῆς, ἕως οὐ ἐπιβλέψωσιν οἱ τῶν δημογευῶν ἐδοροῦντες ἐπὶ τὰς ἀπαραιτή-τους ἀνάγκας διὰ τὸ μέγα καὶ ἱερὸν τοῦ Συλλόγου ἔργον καὶ ἐνδυναμώσωσι τὰς ἐσθνεῖας αὐτοῦ γενναίᾳ τιμῇ χορηγίας, μέλημα τῶν Διοικούντων τὸν Σύλλογον ἐκ τῶν σπουδαιωτάτων ἔσεται πάντως ἡ ἐπαύξησις τῶν Μελῶν αὐτοῦ δι' ἐργασίας νέων ἱταίων, ἵνα διὰ τῶν προσφάτων συνδρομῶν αὐτῶν ἀναπληρωθῶσι τὰ κενὰ τῶν παραιτουμένων ἢ τῶν ἀποκαμνύτων Μελῶν αὐτῶν, καὶ οὕτω παράγῃται, ὡς εἰκόσ, ἡ ποθητῆ τῶν δυνάμεων τοῦ Συλλόγου ἴσοσταθμία.

Καὶ Μέλη μὲν εὐρηταί ἐν τοῖς βιβλίοις τοῦ Συλλόγου ἐγγεγραμμένα τοῦ μὲν Α' ἔτους περὶ τὰ 700, τοῦ δὲ Β' περὶ τὰ 1800, τοῦ δὲ Γ' 1862 καὶ τοῦ λήξαντος τούτου Δ' ἔτους περὶ τὰ 2000. Ἐκ τῶν διερχομένων δὲ τούτων 18 εἶσι οἱ τὸ Συμβούλιον συγκροτοῦντες, 20 Ἐπιτίμοι, ὧν 6 ἐν Ἀθήναις, 150 Τακτικά, ὧν 78 ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεὶ καὶ περὶ τὰ 1800 ἀρωγὰ, ὧν 300 ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεὶ.

Ἡ δὲ κατ' ἐνιαυτὸν ἐπαισθητῆ αὕτη αὕξησις τῶν τοῦ Συλλόγου Ἐταίων ὁμολογουμένως ὀφείλεται ἐνθεν μὲν εἰς τὸν ζῆλον καὶ τὴν δραστηρίαν ἐνέργειαν τῶν ὑπὲρ αὐτοῦ ἀξιεπαινεύσων ἐργασαμένων Ἰδρυτῶν, Διευθυντῶν τοῦ περιοδικοῦ, τῆς βιβλιοθήκης Ἐφόρων, Ἐπιτροπῶν καὶ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ἐνθεν δὲ εἰς τὴν πολύτιμον συμβολὴν τῶν διὰ σπουδαίων καὶ κοινωφελεστάτων πραγματειῶν εἰς «τὴν Ἀνάπλασιν» συνεισενεργούντων ἐριτίμων συνεργατῶν αὐτῶν, καὶ προσέτι εἰς τὴν τὰ μάλιστα πρὸς τὸν σκοπὸν συντελοῦσαν ἐνεργὸν συμμετοχὴν καὶ ὕψηλὴν προσεσχίαν τῶν ἐπαξίως προκαθημένων ἐπιφανεστάτων Προέδρων. Καὶ εἰς τούτους μὲν ἅπαντας ἀνήκει ἡ τιμὴ, ἡ πηγίωσις καὶ ἡ ἐπὶ χορηγίας ταῖς ἐλλείπειν ἐπὶ τὰ πρόσω τοῦ Συλλόγου πορεία. Εἰς δὲ τὰ Τακτικά, τὰ Ἐπίτιμα καὶ τὰ ἀρωγὰ αὐτοῦ Μέλη προσήκει ἡ χάρις ἐπὶ τῇ ἠθικῇ καὶ ὕλικῃ ὑποστηρίξει τοῦ ὁμοῦ ὅμου τῷ Συλλόγῳ φύλλου.

Ἀλλ' ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν εἰσπραξίν τοῦ δικαιώματος τοῦ ἐκ τῶν συνδρομητῶν τοῦ Συλλόγου συνέβη καὶ πέρσειν, ὅτι ἔγένετο κατὰ τὴν προηγουμένην τριετίαν, ὡς δεικνύται ἐν

τῆ λογοδοσίᾳ τοῦ παρελθόντος ἔτους. Εἰς ἐπρό-
 χθῃ δηλονότι κατὰ μὲν τὸ Α' ἔτος τὸ 1/3 τοῦ
 ἴλου ἀριθμοῦ τῶν ὀφειλομένων συνδρομῶν,
 κατὰ δὲ τὸ Β' τὰ 2/3, κατὰ τὸ Γ' τὰ 3/4 καὶ
 πέρυσι τελευταῖον τὰ 2/3 τοῦ ἴλου, εἰ καὶ ἡ
 Διεύθυνσις τοῦ Περιοδικοῦ μετὰ τοῦ Προε-
 δρείου ἐνήργησε πάντοτε, καθ' ὃν τρόπον ἐπι-
 νευ ἐλλογον, ὑπὲρ τῆς εἰσπράξεως τῶν ὀφει-
 λομένων διὰ τε τῶν ἐκασταχοῦ ἐπιτρόπων ἢ
 ἀνταποκριτῶν τοῦ Συλλόγου, δι' ὑπομνηστι-
 κῶν ἐπιστολῶν αὐτοῦ πρὸς τοὺς ὀφειλέτας καὶ
 διὰ κοινῶν διακηρύξεων ἐν τῷ φύλλῳ «τῆς
 Ανακλάσεως».

Εἰς τὸ ἀκρόθυμον δὲ ἑκατέρωθεν τινῶν περὶ
 τὴν ἀπόσειν τοῦ ὀφλήματος αὐτῶν εἰς τὸν
 Σύλλογον θὰ συνέβαινε πολὺ πιθανὸν ἢ ἐν
 γένει κατάστασις τοῦ ἐμπορίου, τῆς ψυχῆς ὡς
 εἰπὲν τῶν κοινωτικῶν, ἢ ἄλλαι τινὲς αἰτίαι καὶ
 δυσμενεῖς περιστάσεις, καθ' ἃ τακτοποιῶνται ἐξ
 ἐπιστολῶν αὐτῶν πρὸς τὸν Σύλλογον προβα-
 λόντων ἀνέχθαι καὶ οἰκονομικοὺς λόγους διὰ
 τὴν τῶν συνδρομῶν καθυστέρησιν καὶ τὴν
 ἀπὸ «τῆς Ανακλάσεως» ἀπομάκρυνσιν αὐτῶν.
 Ἄλλ' οὐχ ἦτον καὶ ἐντελεῖται ἐπαληθεύει, ὡς
 πάντοτε δυστυχῶς παρ' ἡμῶν ἐν περιστάσει
 παρομοίαις, οὗ δὲν συνεισίσταμεν ἐτι εἰς τὸ
 ἐπιμύηως ἐνεργεῖν καὶ ἀνευδότης συμπτῶνται
 πρὸς ἕνα τινὰ σκοπὸν, ἀλλὰ μετὰ τὴν πρώτην
 ὁρμὴν καὶ τὴν προθυμίαν, ἢ ἐν ἀρχῇ πειντὸς
 πρᾶγματος καταβάλλομεν καὶ δεικνύομεν, ἔπι-
 κοροῦμεν συγχύματα καὶ ἀποφυγευόμεθα πρὸς
 πολλὰ, ἢ περὶ ἢ περιπαθῶς ἠγαπήσαμεν ἢ ἐνεκα
 τοῦ συρμοῦ προσελησίσταμεν.

Ἦδη δὲ ἀναγινώσκω πρῶτον τὴν ἐκθεσιν
 τῆς Ἐξελεγκτικῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῆς οἰκονο-
 μικῆς διαχειρίσεως τοῦ Συλλόγου κατὰ τὸ 1889.

Ἀξιότιμοι κύριοι,

Ἡ τὴν 28ην Ἰανουαρίου ε. ἔ. ἐκλεγείσα
 ὑπὸ τῆς γενικῆς συνελεύσεως τοῦ Συλλόγου
 ἐπιτροπεία πρὸς ἐξέλεξιν τῆς οἰκονομικῆς δια-
 χειρίσεως τοῦ Σωματείου προέβη εἰς ἐπιτέλε-
 σιν τῆς ἀναθεθείσης αὐτῇ ἐντολῆς (ἐκτὸς τοῦ
 τρίτου μέλους κ. Ν. Αναστασίου μὴ λαβόντος
 μέρος ἐνεκα ἀσθενείας).

Ἐξετάσασα δὲ μετ' ἀκριβείας πάντα τὰ λο-
 γιστικά τοῦ ταμείου βιβλία καὶ μετὰ προσοχῆς
 ἐξελέγξασα τὰ διάφορα κονδύλια τῶν ἐξόδων
 εὗρεν αὐτὰ ἐντελῶς σύμφωνα πρὸς τὰς δικαι-
 ολογικὰς ἀποδείξεις καὶ τὰ σχετικὰ τοῦ προε-
 δρείου ἐντάλματα.

Ἐν γένει δ' ὁμολογοῦμεν τὴν παρατηρη-
 θεῖσαν μεγάλην ἐν πάσι τάξειν καὶ σαφήνειαν
 περὶ τὴν τήρησιν τῶν βιβλίων.

Καὶ ἤδη παραθέτομεν συνοπτικῶς τὸ τῆς
 ἐργασίας ἡμῶν ἐξαγόμενον, ὑπερ συνοπτικῶς
 ὑποβάλλομεν εἰς τὸ Σὸν Συμβούλιον. Εἰσε-

πράχθησαν ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1889 μέχρι
 31ης Δεκεμβρίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους ἐκ συνδρο-
 μῶν τοῦ περιοδικοῦ καὶ διαφόρων ἄλλων ἐσθ-
 δων, ὡς ἀναλυτικῶς καταγράφεται ἐν τῇ λο-
 γοδοσίᾳ τοῦ κ. γραμματέως, λογιζόμενον καὶ
 τοῦ περισσεύματος τοῦ παρελθόντος ἔτους
 Δραχ. 21,321,20

Ἐδαπανήθησαν δὲ διὰ τὴν ἐκ-
 θεσιν τοῦ περιοδικοῦ καὶ δι-
 οφύρους ἄλλας ἀνάγκας τοῦ
 σωματείου » 14,346,60

Περὶ σκευῆμα Δραχ. 6,974,60

Ὡστε ἐν τῷ ταμείῳ τοῦ Συλλόγου ἔμεινεν
 ὑπόλοιπον κατὰ τὴν 31ην Δεκεμβρίου 1889
 δραχμὰ ἐξ ἑξακτάδε ἐνεκαθίσταται ἑβδομηκοντα
 τέσσαρες καὶ λεπτὰ ἐξήκοντα.

Ὀφειλομένη δὲ κατὰ καθήκον νὰ ἐκφράσω-
 μεν τὰς εὐχαριστίας καὶ τὴν ἔπαινον ἡμῶν τε
 καὶ τοῦ σωματείου πρὸς τοὺς ἐξιοτήτους τα-
 μίας κ. κ. Α. Μαρτίνου καὶ Κ. Μαλικοπούλου
 ἐπὶ τῷ ἀκραιφνεῖ ζήλῳ καὶ τῇ ἀφοσίωσι, ἢ
 κατέβαλλον εἰς ἐκπλήρωσιν τοῦ ἀνατεθέντος
 αὐτοῖς πολυμερῆς καθήκοντος.

Ἦν Ἀθήναις τὴν 18ην Φεβρουαρίου 1889.

Ἡ Ἐξελεγκτικὴ Ἐπιτροπὴ
Γ. Κυπαρίσσης
Χρ. Βουχωρόπουλος.

Ἀναγινώσκω δεῦτερον τὸν ἀπολογισμὸν
 τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ Συλλόγου, ὡς καὶ
 τὴν περιουσίαν αὐτοῦ κατὰ τὸ 1890.

α' Ἔσοδα

1) ὑπόλοιπον τοῦ παρελθόντος ἔτους	Δρ. 1,159,50
2) ἐκ συνδρομῶν τοῦ Περιοδικοῦ, πωλή- σεως σωματίων τῆς «Ἀνακλάσεως», προσφορῶν εἰς τὸν Σύλλογον καὶ ἐκ διαφόρων πρὸς τὸ Ταμεῖον τοῦ Ἀποστό- λου Παύλου ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου μέ- χρι 17ης Σεπτεμβρίου 1890	» 14,020,30
3) ἀπὸ δὲ 17ης Σεπτεμβρίου μέχρι 31ης Δεκεμβρίου 1890	» 3,708,85
α' ἐκ συνδρομῶν τοῦ Περιοδικοῦ	» 285,80
β' ἀπὸ πωλήσεως σωματίων αὐτοῦ	» 69,20
γ' ἀπὸ προσφορῶν εἰς τὸν Σύλλογον	» 28,28
δ' ἀπὸ διαφορῶν εἰς τὸ ταμεῖον «τοῦ Ἀπο- στόλου Παύλου»	» 33.—
ε' ἀπὸ πωλήσεως τῶν «Ψυχολογικῶν με- λετῶν» τοῦ κ. Ι. Σκαλιτῆ	» 19,304,75
τὸ ὅλον δραχ.	19,304,75

β' Ἔξοδα

1) εἰς μισθοὺς Ἱερωνήμωνος, Διευθυντοῦ τοῦ Περιο- δικοῦ, ὑπαλλήλων, εἰς ἐνοίκιον, τυπωτικὰ, χάρτιν τυπογραφικόν, ταχυδρομικὰ τέλη, καὶ εἰς ἄλλα ἐκ- τιστικὰ ἔξοδα ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου μέχρι 17ης Σεπτεμ- βρίου 1890	Δρ. 11,844,85
2) ἀπὸ δὲ 17ης Σεπτεμβρίου μέχρι 31ης Δεκεμβρίου 1890	» 3,781,60
3) περὶ σκευῆμα	» 3,678,30
τὸ ὅλον δραχ.	19,304,75

γ' Ἡ περιουσία τοῦ Συλλόγου τὴν 31ην Δεκεμβρίου 1890.

1) ὑπόλοιπον τοῦ παρελθόντος ἔτους Δρ. 3,678,30
2) 8 λαχειοφόροι ὁμολογίαι τοῦ Συλλόγου » 4,154.—
καθαρὰ περιουσία τοῦ Συλλόγου Δρ. 7,832,30
3) 4 λαχειοφόροι ὁμολογίαι τοῦ ταμείου «τοῦ Ἀποστόλου Παύλου» » 2,008.—
ἐν συνόλῳ ἡ περιουσία τοῦ Συλλόγου καὶ τοῦ ταμείου τοῦ «Ἀπ. Παύλου» » 9,840,30
4) κέντηται δὲ σώματα Ἀνακλάσεως τοῦ Α' ἔτους σώματα 456 τοῦ Β' » » 392 τοῦ Γ' » » 164
1,012 x 10 = Δρ. 10,120
5) προσέτι δὲ κέντηται τοῦ συγγράμματος τοῦ κ. Ι. Σκαλιτῆ σώματα 1640 x 3 = Δρ. 4,920
ἐν συνόλῳ Δρ. 15,040
Ἀθήναι τὴν 31ην Δεκεμβρίου 1890.

Καὶ τελευταῖον ἀναγινώσκω τὴν ἐκθεσιν τοῦ
 κ. Ἐφόρου τῆς Βιβλιοθήκης.

Πρὸς τὸν Σεβασ. Μητροπολίτην Ἀθηνῶν κ. Γερμανόν, Πρόεδρον τοῦ Συλλόγου.

Ἐποβάλλω τῇ ἡμετέρᾳ Σεβασμιότητι τὴν
 ἐτήσιαν ἐκθεσιν περὶ τῆς καταστάσεως τῆς Βι-
 βλιοθήκης τοῦ Συλλόγου συμφώνως τῷ περὶ
 ταύτης ἰσχύοντι κανονισμῷ.

Κατὰ τὸ ἔργον λήξαν ἔτος ἐπλουτίσθη ἡ Βι-
 βλιοθήκη διὰ τόμων ἐν ἴσῳ 153 ποιικίλης ὕ-
 λης συγγραμμάτων, ὧν οἱ 24 ὡς διπλοὶ ἢ πολ-
 λαπλοὶ ἐτοποθετήθησαν εἰς τὴν ἐπὶ τούτῳ ἀ-
 ποθήκην. Κατὰ ταῦτα ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐν τῇ
 Βιβλιοθήκῃ συγγραμμάτων ἀνέρχεται ἤδη εἰς
 ὀκτακοσίους ὀκτὼ (808) τόμους, τῶν δὲ δι-
 πλῶν καὶ πολλαπλῶν ἢ ἀρχαιοτέρων εἰς 154
 τόμους καὶ φυλλάδια.

Ἐκ τῶν σημειωθέντων τόμων ἐλάχιστοι
 προσεκτήθησαν δι' ἀνταλλαγῆς, τῶν πλείστων
 προσεχομένων ἐκ δωρεῶν, ὧν ἔξαι ἰδιαιτέρας
 μνείας εἰσὶν ἡ τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει
 Ἑλληνικοῦ Φιλολογικοῦ Συλλόγου ἀπρωτεί-
 λαντος τῇ «Ἀνακλάσει» σειρᾶν τόμων τοῦ ἀ-
 ξιολόγου αὐτοῦ περιοδικοῦ, καὶ ἡ τοῦ κ. Πλατῆ
 τακτικοῦ τοῦ ἡμετέρου Συλλόγου Μέλους δω-
 ρησαμένου τῇ Βιβλιοθήκῃ περὶ τοὺς 45 τόμους
 διαφόρων συγγραμμάτων.

Καὶ κατὰ τὸ λήξαν ἔτος ἐβιβλιοθετήθησαν
 δαπάναις τοῦ Συλλόγου περὶ τοὺς ἑκατὸν τό-
 μοι ἐκ τῶν σπουδαιότερων συγγραμμάτων.

Σπουδαιότερος ὑπήρξεν ἐφέτος ὁ πλουτι-
 σμὸς τῆς Βιβλιοθήκης, καθόσον ἀφορᾷ εἰς τὰ
 συγγράμματα τοῦ περιοδικοῦ τύπου. Ἐκ τῶν
 Ἑλληνικῶν ἐν τε τῇ ἡμεδαπῇ καὶ τῇ ἄλλο-
 δακῇ ἐκδομένῳ λαμβάνομεν ἤδη τὰ πλείυτα

καὶ ἐγκριτότερα. Ἰδιαιτέρα ὄμως φροντίς
 κατεβλήθη πρὸς ἀπόκτησιν τοιούτων τῆς ἄλλο-
 δακῆς φιλολογίας εὐτυχῶς δὲ ἡ πρὸς τοῦτο
 γενομένη ἐργασία ἐξησφάλισεν ἤδη τὴν δω-
 ρεῖαν τακτικὴν ἀποστολὴν εἰς τὴν Βιβλιοθήκην
 τοῦ Συλλόγου ἱκανῶν Γαλλικῶν περιοδικῶν
 ἠθικοθρησκευτικῆς ὕλης καὶ τῶν κρατίστων
 τοῦ τοιούτου εἴδους Γερμανικῶν τοῦ Βερο-
 λίνου καὶ τῆς Λειψίας. Ἐν δὲ κρῖνωμεν ἐκ
 τῆς πρὸ τινῶν ἡμερῶν ἀπευθυνθείσης ἡμῖν ἐ-
 πιστολῆς ἐκ Λειψίας παρὰ τῆς Διευθύνσεως
 τοῦ «Χριστιανικοῦ Κόσμου» (die «Christlich-
 che Welt») περὶ τῆς ἰδρύσεως αὐτοῦ νέου
 περιοδικοῦ συγγράμματος, ἀποσταλέντος ἤδη
 εἰς τὴν «Ἀνάπλασιν», δυνάμεθα νὰ συμπερά-
 νωμεν ἀσφαλῶς ὅτι προσόντος τοῦ χρόνου
 ἴλος ὁ Εὐρωπαϊκὸς περιοδικὸς τύπος ὁ πραγ-
 ματευόμενος ζητήματα ἐνδιαφέροντα τὴν «Ἀ-
 νάπλασιν» θὰ ἐδρακῆται ἐν τῇ Βιβλιοθήκῃ
 αὐτῆς.

Ἐν ἡ ἐν τῇ παρουσίᾳ ἐκθέσει σημειουμένη
 πρόσδος τῆς Βιβλιοθήκης τοῦ Συλλόγου δὲν
 εἶναι ἐπαρκῆς οὐδὲ ἀξία λόγου, τοῦτο δὲν ἀ-
 ποδεικνύει οὐτε ὅτι μείζων ἀντίης προκοπὴ ἢ
 ἀδύνατος, οὐτε ὅτι οἱ ἀπανταχοῦ τῆς «Ἀνα-
 κλάσεως» φίλοι ἠρηγήθησαν νὰ ἐπεκτείνωσι καὶ
 μέχρι τῆς Βιβλιοθήκης τὴν ἐνεργητικὴν αὐ-
 τῶν δρασίαν, ἀλλ' ὅτι παρὰ τοῦ Διευθύνοντος
 αὐτῆν δὲν κατεβλήθη ἀνάλογος ἐργασία, καὶ
 τοῦτο ἕνεκα ἄλλων, γνωστῶν τῇ ἡμετέρᾳ Σε-
 βασμιότητι, ζωτικωτάτων τοῦ Συλλόγου συμ-
 φρονούντων, ἅτινα ἐπὶ ἐπιτάμημον ἀνησχόλησαν
 καὶ αὐτὸν καὶ τὸ Συμβούλιον. Ἐν τούτοις ἡ
 παρήγορος ἤξις τοῦ Συρακουσίου κοιδου
 ἀπεδείχθη πάντοτε χρησίμη:

Θαροεῖν χρὴ, τὰχ' αἴρωμεν ἔσπετ' ἄμεινον.
 Μετὰ βαθείας εὐλαβείας.

ὁ Ἐφορος τῆς Βιβλιοθήκης
Ν. Δημητρακόπουλος.

Καὶ ταῦτα μὲν ἐν γένει κατὰ τὰ παρὰ
 τῇ Διαικισίᾳ τοῦ Κράτους λογιστικὰ τοῦ
 Συλλόγου βιβλία. Κατόπιν δὲ μεριμνήσει τὸ
 Προεδρεῖον, ἵνα ἐν τῷ περιοδικῷ αὐτοῦ ἐκδο-
 θῶσι πίνακες λεπτεπιλέπτως περιλαμβά-
 νουτες τὰ ἔσοδα καὶ τὰ ἔξοδα τοῦ Συλλόγου
 μετὰ τῆς κεκτημένης περιουσίας αὐτοῦ τε καὶ
 τοῦ Ταμείου «τοῦ Ἀποστόλου Παύλου», καὶ
 μετ' αὐτῶν πλήρεις κατάλογοι περιέχοντες τὰ
 ὄνόματα τῶν Προστατῶν, τῶν τοῦ Συμβουλίου,
 τῶν δωρητῶν, τῶν ἐνεργητῶν, καὶ τῶν Μελῶν
 τοῦ Συλλόγου ἐν γένει, ὡς καὶ τῶν συνεργα-
 σαμένων μέχρι τοῦ νῦν ἐν τῷ Περιοδικῷ μετὰ
 τῶν ἀνταποκριτῶν αὐτοῦ, ὡς πρέπει καὶ εἶναι
 ἀνάγκη, πρὸς γνῶσιν τῶν φίλων τῆς «Ἀνακλά-
 σεως».

Ἐπιθετὴ ὄμως ὁ ἡμέτερος οὗτος Σύλλογος

ἀποβλέπει κυρίως εἰς σκοπὸν μᾶλλον πνευματικόν, ἢ ἠνωφελῆ, ὑψηλότερον, πρὸς πραγματέωσιν τοῦ ὁποίου καὶ τὰ ὄλιγα συμφέροντα αὐτοῦ περὶ πλείστον ποιεῖται, ἀνάγκη ἤδη λέγεσθαι τινὰ περὶ τῆς πνευματικῆς ἐνεργείας αὐτοῦ, ἵνα δευθῆ, ὡς εἶπα, τί ἐφορεῖ καὶ τί αὐτῷ δεῖν οὐκ ἐτελέσθη πρὸς συμπλήρωσιν τῆς λογοδοσίας ταύτης.

Οὐδένα λανθάνει, Κύριοι, τινὰ αἷτια καὶ ἀγαθὰ προθέσεις ἐξώρησαν πολλοὺς ἐξ ὑμῶν εἰς τὸ νῦν ἰδρῶσθε Σύλλογον ἐν μέσσις Ἀθήναις, μεταξὺ τοσοῦτων φρόνων, ἐπωφελῶν ἐπιστημονικῶν Σωματείων, καὶ μεταξὺ οὐκ ὀλίγων ἐκπαιδευτικῶν, θρησκευτικῶν καὶ φιλοπαιδαγωγικῶν ἰδρυμάτων, ἵνα διὰ πάντων τῶν δυνατῶν αὐτοῦ μέσων μεριμνήσῃ κατὰ μικρὸν ἢ ἀναπλάσῃ ἐπὶ τὰ κρείττω καὶ τὰ βελτίω κατὰ τὰς χριστιανικὰς τῆς οὐδοδόξου Ἐκκλησίας καὶ τῆς ἀληθοῦς ἐπιστήμης ἀρχὰς τὴν ἡμεῖς, ὡς μὴ ὄφελον, ἠθικῶς εὐροδοῦσαν ἑλληνικὴν κοινωσίαν, ἐρχόμενος εἰς ἐπικουρίαν πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν ἡμῶν καὶ τὴν Πολιτείαν.

Καὶ τὸν μὲν ἐπ' αἰτίαις αἰωνοῦς ἀναπαύοντα Σύλλογον «Ἀναπλάσεως» ἐξ ἀρχῆς εὐμενῶς ἀπεδέξαντο ὁ ἐντὸς τοῦ Βασιλείου καὶ ὁ ἔξω Ἑλληνισμοί. Τὰ δὲ ὀνόματα τῶν ἰδρυτῶν αὐτοῦ καὶ τῶν ἐν αὐτῷ μετὰ ζήλου ἀνεκδιότως ἐργαζομένων δι' εὐφρόνην γλώττης ἴσονται παρὰ πάντων. Τὴν δὲ ἐνεργὸν συμμετοχὴν ἐν ταῖς ἐργασίαις καὶ τὴν ὑψηλὴν προστάσιν «τῆς Ἀναπλάσεως» οὐκ ἀπεξίσταται νῦν ἀναδεχόμενοι Πρόσωπα τὰ ὅπαια τῶν ἀξιωματικῶν διακατέχοντα ἀνὰ πᾶσαν Ἑλλάδα.

Διὰ τοῦτο καὶ πανταχόθεν πλείστοι ὄσοι προεθυμώθησαν νὰ καταγραφῶσιν ἐν τῷ Μητρώῳ, ὡς ἄρα οὐκ, εὐεργέται καὶ συνδρομηταὶ τοῦ Συλλόγου, Πατριάρχια, Ἀρχιερεῖς, Κληρικοί, Ἀδελφοί, Ἐπιστήμονες, πολιτευσά, δημοσιογράφοι, ἔμποροι, βιομηχανοί, ἀντακουριαὶ καὶ τεχνίται, τιμὴν πολλὴν λογιζόμενοι, ὡς γράφουσι πάντες, τὸ συναγεῖν εἰς τὸ ἕπ' αὐτοῦ προβαλλόμενον ἀγαθὸν τῇ Πατρίδι καὶ μετὰ ζήλου συμπράττειν μετὰ ἀνδρῶν ἐκ τῶν τὰ πρότα φροῦτων ἐν τῇ Ἑκκλησίᾳ, τῇ Πολιτείᾳ, ἐν τοῖς γράμμασι καὶ τῇ κοινωνίᾳ.

Οἱ διοικοῦντες ἔρα τὰ τοῦ Συλλόγου βεβαίως ὄφελον νὰ δικαιώσωσιν, ὡς εἶπα, τὰς ἀγαθὰς προδοκίας τῶν πολλαχῶ γῆς Ἐταίρων καὶ τῶν φίλων «τῆς Ἀναπλάσεως» ἐκελευόντες ἀκριβῶς τὰ ἐπηγγελμένα.

Καὶ δὴ τὸ Συμβούλιον προθύμως ἀπέμεινον τοῦ ὑψηλοῦ ἔργου «τῆς Ἀναπλάσεως» μετὰ ζήλου ἐνησχολήθη εἰς τὴν ἐπὶ τὰ κρείττω διακανόνισιν τῶν τοῦ Συλλόγου ἐν γένει, ὡς καὶ τῶν ἀφορῶντων εἰς τὰ τοῦ Ταμιείου «τοῦ Ἀποστόλου Παύλου» καὶ προῖθιμειν νὰ ἐκπληροῦσιν τὴν προουρισμὸν αὐτοῦ διὰ τε τῆς ἐκδό-

σεως τοῦ ἡμετέρου Περιοδικοῦ καὶ διὰ τοῦ κηρύγματος τοῦ θείου λόγου προτεθέντων, ἵνα ἐν τῇ προβάσει τοῦ χρόνου διαδόσῃ τὸ θεῖον κήρυγμα ἐνταυθαῖ τε καὶ εἰς τὰ πέριξ, καθόσον θὰ ἰπέτρειον τὰ πρὸς τοῦτο ὄλιγα τοῦ Συλλόγου μέσα, καὶ νὰ ἔρξηται καταλλήλων ἀναγνωσμάτων καὶ ἐπιστημονικῶν διαλέξεων παρασχόν τὴν αἰτηθεῖσαν ἠθικὴν ἄρωγὴν αὐτοῦ τοῖς ἀξιοτίμοις Μετόχοις τοῦ Ταμιείου τῶν Ἐμποροπαλλήλων.

Ὅπως δὲ ὁ Σύλλογος ὁήμεροι ἐπὶ τὰ κρείττω προέκοπτε καὶ ἐκραταιοῦτο σφόδρα ἐπὶ πέντε μῆνας καὶ πλέον πληροῦμενος ὀπιθῶν, λειτουργῶν ἐν γαλήνῃ, καὶ εὐφρονοῦμενος ὑπὸ πάντων, ἕως οὗ ἡ ἀποβολὴ τοῦ πρῶην ὑπελλήλου «τῆς Ἀναπλάσεως» παρεῖχε πολλὰ πρῶματα τῷ Συλλόγῳ. Ἐν δὲ τῷ μεταξὺ ἡμερικῆθι νὰ παρατηρήῃ ὑπὸ τοῦ διευθύνοντος τὸ περιοδικὸν ὁ κ. Ζαλαρισμῶς, ἵνα ἀφιερῶσθαι εἰς τὸ Σχολεῖον αὐτοῦ, καὶ τὴν διεύθυνσιν τοῦ φέλλου «τῆς Ἀναπλάσεως» ἀνέλαβε προσωρινῶς ὁ ἱεροκήρυξ τοῦ Συλλόγου κ. Φ. Παπαδόπουλος διακόψας ἕνεκα τούτου τὸ κήρυγμα τοῦ θείου λόγου, ὅπως ἐπὶ τέλους ἀνεστάλη ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου ἐπὶ τινὰ χρόνον διὰ τὴν ἀνεπίφρακτον τὴν πρὸς τοῦτο ἡλικίαν ἐκ τοῦ Ταμιείου «τοῦ Ἀποστόλου Παύλου».

Ἐπομένως ἡ ἐργασία τοῦ δικαιοκρατεῖος Συμβουλίου ἀπὸ τοῦ Ἰουλίου μέχρι τέλους τοῦ ἔτους περιωρισθῆ εἰς τὴν συζητήσιν τῶν ὄλικῶν συμφερόντων τοῦ Συλλόγου, εἰς ἐλογὴν νέων Ἐταίρων καὶ εἰς τὴν ἐκδοσὴν τοῦ Περιοδικοῦ αὐτοῦ. Καὶ εἰς συμπλήρωσιν ὑπελείπετο ἡ ἐργασία τῶν Καταστατικῶν τοῦ Συλλόγου καὶ τοῦ Ταμιείου «τοῦ Ἀποστόλου Παύλου» ὑπὸ τῆς σεβαστῆς Κυβερνήσεως καθόντων ἢ Προκρίτου καὶ τῆς Θεοσησιαία σκοπιώτερον νὰ ἐπεκέρχῃ μεταβολὰς τινὰς ἐπ' αὐτῶν περιέσειτε τὸν ἀριθμὸν τῶν Μελῶν τοῦ Συμβουλίου ἀπὸ 18 εἰς 10 πρὸς εὐνοποτέραν διεξαγωγὴν τῶν τοῦ Συλλόγου.

Καὶ τέλος τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον προέβη τὴν νῦν παρελθόντος Σεπτεμβρίου εἰς τὰς ἐπινοήσας κανονικὰς ἀρχαρχαίας τοῦ Προεδρείου, καὶ ὅς πρὸς τῷ Σεβασμιωτάτῳ Μητροπολίτῃ Ἀθηνῶν κ. Γεωργίῳ καὶ τῷ ἔξοχῳ τάντῳ κ. Ἀλ. Ρ. Παγκαβῆ, οἵτινες ἐξελέγησαν ὑπὸ τῆς προλαβούσης Γενικῆς Συνελεύσεως τῶν Ἐταίρων «τῆς Ἀναπλάσεως» διακοῖς Πρόεδρος καὶ Ἀντιπρόεδρος, ἀπεδείχθησαν ἐκ μὲν τῶν 16 τότε παρόντων Συμβούλων οἱ κύριοι Π. Κακλαρίδης ὡς γενικὸς Γραμματεὺς τοῦ Συλλόγου διὰ ψήφων 14, Θεόδωρος Κόντης ὡς εἰδικὸς Γραμματεὺς διὰ ψήφων 8, Γεώργιος Κυριακίδης ὡς Ταμίας διὰ ψήφων 11, Ἰωάννης Καρακασίτης ὡς ὑποταμίης διὰ ψήφων 8, Νικόλαος Δημητριάδης ὡς ἄρα οὗ τῆς

Βιβλιοθήκης διὰ ψήφων 15, καὶ ὡς ἐπιτροπὴ ἐπὶ τῆς συντάξεως τοῦ Περιοδικοῦ οἱ κύριοι Γεννάδιος Παναγιωτόπουλος διὰ ψήφων 8, καὶ Παῦλος Καρολίδης διὰ ψήφων 11. Ἐκ δὲ τῶν Τακτικῶν ἐν Ἀθήναις Ἐταίρων ὁ κ. Ἰωάννης Μεσολωρῆς ὡς Διευθυντῆς τοῦ Περιοδικοῦ διὰ ψήφων 11.

Καὶ ταῦτα μὲν ἐν γένει περὶ τῶν γενομένων ἐν τῷ Συλλόγῳ κατὰ τὸ παρελθὸν τοῦτο ἔτος· ὁ δὲ εἰς συζητήσιν ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν τοῦ Συλλόγου καταναλωθεὶς πολὺς χρόνος προήλθεν ἐκ τοῦ ὅτι ὁ τέως ὑπελλήλος τοῦ Συλλόγου ἀντικαταστάθεις ὑπὸ ἄλλου ἀνεκοίνωσεν εἰς τινὰ Μέλη τοῦ Συμβουλίου καταχρήσεις γενομένας δῆθεν ἐν τῇ διαχειρίσει τῶν τοῦ Συλλόγου, τῇ δὲ εἰρηγήσει ἐνὸς τῶν Συμβούλων τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον κηδόμενον τοῦ ἱεροῦ σκοποῦ καὶ τῶν ὄλικῶν καὶ ἠθικῶν συμφερόντων τοῦ ἑνωφελούς Συλλόγου «τῆς Ἀναπλάσεως» ἀνέβηκε τὴν ἐξέλεγκσιν τῶν λογιστικῶν τοῦ Συλλόγου βιβλίων εἰς πενταμελῆ ἐπιτροπὴν. Ἀυτὴ δὲ ἀξιεπαίτως ἐργασαμένη ὑπέβαλεν εἰς τὸ Συμβούλιον ἀκριβῆ ἐκθεσιν ὑποδείξασα σύναμα καὶ τὰ ληπτέα κατάλληλα μέτρα πρὸς κανονικὴν καὶ τακτικὴν λειτουργίαν τῶν τοῦ Γραφείου διὰ τὸ μέλλον, ὁρμημένη εἰς τοῦτο ἐκ τῆς μεγάλης ἀνομαλίας περὶ τὴν τήρησιν τῶν λογιστικῶν βιβλίων ὑπὸ τῶν διαχειρισμένων τὰ τοῦ Συλλόγου ἀπὸ τῆς ἰδρύσεως αὐτοῦ μέχρι τοῦ παρελθόντος Σεπτεμβρίου.

Καὶ ἀκολουθίαν λοιπὸν τῆς ἐκθέσεως ταύτης καὶ τῶν ἐπ' ἐσχάτων ἐν διαφόροις ἐφημερίαις γραφέντων, ὡς καὶ τῶν πολλαχῶς διαδοθέντων περὶ τοῦ Συλλόγου ἐν γένει τὸ Προεδρεῖον αὐτοῦ ἐπιθυμοῦν νὰ ἴσῃ ἐπὶ τοῦ μέσου καὶ τὴν ἐλαχίστην ὑπάνοιαν κατὰ καθῆκον ὑπέβαλε τὰ σχετικὰ τούτου ἔγγραφα καὶ λογιστικὰ βιβλία μετὰ τῆς ἐκθέσεως τῆς ἐξελεγκτικῆς ἐπιτροπῆς εἰς τὴν Δικαιοσύνην τοῦ Κράτους, ἵνα διὰ τῶν ἀρμοδίων προσώπων σαφηνισθῇ ἡ ὑπόθεσις ἀκριβέστερον καὶ προκύψῃ ἐκ τούτου αὐτῇ τοῦ πρῶματος ἡ ἀλήθεια.

Ἄλλ' οὐχ ἦτον ὁ Σύλλογος «ἡ Ἀνάπλασις» καὶ μεθ' ὅλα ταῦτα διατελεῖ πάντοτε ἠφιστάμενος καὶ εἴπερ ποτὲ ἦδη χορήξων τῆς ἐπὶ τὰ κρείττω ἀναδιωργανώσεως καὶ τῆς ἠθικῶς τε καὶ ὄλικῶς εὐγενεῖος ὑποστηρίξεως παρὰ τῶν παρόντων καὶ τῶν πολλαχῶ γῆς εὐφροσκομένων ἀξιοτίμων Ἐταίρων καὶ φίλων «τῆς Ἀναπλάσεως».

Ἐν ὑμῖν λοιπὸν καίται, Κύριοι, ἡ οὐδαμῶς διαθέσις καὶ πορεία τοῦ ἡμετέρου Συλλόγου καὶ εἰς ὑμᾶς ἐναπόκειται ἤδη ἡ ἐνίσχυσις καὶ ἡ διὰ συντόνων καὶ συντελεστικωτάτων μέτρων ἐπὶ τὰ κρείττω καὶ τὰ βελτίω προκοπῆ καὶ προαγωγῆ αὐτοῦ πρὸς ἀκριβῆ ἐκτέλεσιν τοῦ

ἀρχικοῦ ἱεροῦ σκοποῦ καὶ ὑψηλοῦ ἔργου τῆς Ἀναπλάσεως ἐπ' ἀγαθῷ τῆς πατρίδος. Διὰ τοῦτο καὶ εἰς ὑμᾶς θὰ ἀπόκειται ἔπειτα ἡ τιμὴ, ἡ χάρις καὶ ἡ εὐγνωμοσύνη τοῦ ἔθνους καὶ τῆς Ἐκκλησίας αἰ εὐλογίαί.

ΤΟΥ ἘΤΑΙΡΟΥ ΤΗΣ «ΑΝΑΠΛΑΣΕΩΣ», Τῷ 1890

ΕΠΙΤΙΜΟΣ ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Η Α. Β. Υ. Ο ΜΑΛΟΚΟΣ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΘΝΟΥ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον,

Ὁ Μητροπολίτης Ἀθηνῶν κ. Γεωργίος Πρόεδρος, ὁ κ. Ἀλ. Ρ. Παγκαβῆς Ἀντιπρόεδρος, ὁ κ. Π. Κακλαρίδης Γενικὸς Γραμματεὺς, ὁ κ. Θ. Κόντης εἰδικὸς, ὁ κ. Γ. Κυριακίδης ταμίης, ὁ κ. Γ. Καρακασίτης ὑποταμίης, ὁ κ. Γ. Μεσολωρῆς Διευθυντῆς τοῦ Περιοδικοῦ, οἱ κύριοι Γεννάδιος Παναγιωτόπουλος καὶ Π. Καρολίδης Μέλη τῆς ἐπὶ τῆς συντάξεως αὐτοῦ Ἐπιτροπῆς, ὁ κ. Ν. Δημητριάδης Ἐφορὸς τῆς Βιβλιοθήκης καὶ Σύμβουλοι οἱ κύριοι Ἰερὸθεὸς Μητροπολίτης, Κ. Ζαλαρισμῶς, Φ. Παπαδόπουλος, Α. Ἀκριβοῦ, Γ. Ματθόπουλος, Ἀρ. Ἀγγελόπουλος, Χρ. Ἰωαννιδῆς, Γ. Ἀναγνωστόπουλος, καὶ Γ. Γιαννικάκης.

Οἱ Ἐπιτίμοι

τοῦ Συλλόγου τῆς «Ἀναπλάσεως»

Ἐταῖροι.

Ἰωακείμ ὁ Γ' πρῶην οἰκουμηνικὸς Πατριάρχης ἐν Κωνσταντινουπόλει, Σωφρόνιος Πάπας καὶ Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας, Γεράσιμος Πατριάρχης Ἀντιοχείας ἐν Βηρυτῷ, Νικόδημος πρῶην Πατριάρχης Ἱεροσολύμων ἐν Κωνσταντινουπόλει, Σωφρόνιος Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης, Σωφρόνιος Μητροπολίτης Κύπρου, Γεβριὴλ Μητροπολίτης Σάμου, Ἰωακείμ Μητροπολίτης Φιλιππουπόλεως, Νεόφυτος Παγίδης Ἀρχιεπίσκοπος ἐν Πετρούπολει, Εὐγένιος Οἰκονόμος διευθυντῆς τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει, Κωνσταντῖνος Ζάππας κτηματίας ἐν Βουκουρεστίῳ. Οἱ ἐν Ἀθήναις Πολιτευταὶ Κύριοι Στέφανος Δραγοῦμης, Γ. Τυπάλδος Κοζάκης, Γεώργ. Μίλητης, Δημήτριος Βάλλης, οἱ ποιηταὶ Ἀχιλλεὺς Παράσχος καὶ Π. Συνοδινὸς ἐν Ἀθήναις, Εὐστάθιος Πετροκόκκινος Ἐμπορὸς ἐν Μελλάτῃ, Π. Παλαμίδης Δικαστῆς ἐν Ναυπλίῳ, Τρόσκος Ρώσος Καθηγητῆς ἐν Πετρούπολει.

Οἱ κατὰ τὸ Γ' ἔτος τοῦ περιοδικοῦ «τῆς Ἀναπλάσεως» μέχρι τῆς 31ης Ἀπριλίου 1890 τὴν πολῦτιμον πνευματικὴν συμβολὴν εἰς αὐτὸ

πάνυ προθύμως συνενεργούντες εξειδίμοι κούριοι: Αλέξανδρος Ρ. Ριγαβίτης, Χριστ. Σπαθάκης, Αχιλλεύς Παρόσχου, Ν. Διαμαντόπουλος, Βεν. Μπραμόπουλος, Γερμανός Μητροπολίτης Αθηνών, Γρηγόριος Γάργος Αρχιεπίσκοπος Μαρτινείας, Θεόδ. Δαμαλάς, Θεόφιλος Κόντης, Ιγνάτιος Μουσάκης, Γερόθεος Μητρόπουλος Γεροκλήρου, Ιωάν. Σκαλτσούνης, Καλυψώ Παρφή, Κ. Καρδαράς, Κωνστ. Διαλεισιμάς, Λουίζος Ήλιού, Μιχ' Αβαβίτης Αρχιεπίσκοπος, Μ. Ι. Γαλανός, Ν. Γαλανός, Ν. Δαμαλάς, Ν. Δημητριάδης, Ν. Καλλονάς, Ν. Παρίδας Αρχιεπίσκοπος, Π. Καπλανίδης, Π. Καρολίδης, Π. Κ. Γκοροζάνης, Π. Πολίτης, Σπυρίδων Λεοντίδης, Σ. Νικοκάρουρας Αρχιεπίσκοπος, Σ. Κουτοθανάσης, Σπυρ. Τζελέπης, Φίλιππος Παπαδόπουλος, Χαρίσιος Παπαμάρκου, Χ. Ι. Τσπετέκης.

Οι αξιότιμοι κ. 'Ανατοκίται του Περιοδικού της «Αναπλάσεως» τῷ 1890ῳ.

Ἀδελφοὶ Δεσπότες ἐν Κωνσταντινουπόλει, Σπυρίδων Τρωϊάνος ἐν τῇ Θεολογικῇ Σχολῇ Χάλκης Κωνσταντινουπόλεως, Γ. Κατῆς ἐν Σμύρῃ, Γρηγόριος Α. Ὀρολογᾶς ἐν Μαρνησίᾳ παρὰ τὴν Σμύρῃ, Γ. Παζάκης ἐν Καλύμνῳ, Κ. Ζαλακίτης Γεροδικάκος ἐν Ἰωαννίνοις, Γ. Περίδης ἐν Σύμῃ, Χριστόστομος Λιανριώτης Γερομόναχος ἐν Ἀγίῳ Ὁρει, Τηλέμαχος Ἀνδρουλάκης ἐν Χανίοις τῆς Κρήτης, Α. Σημαντήρης, Α. Κοῦκος, Ἐπιμανουὴλ Λουκάς, ἐν Μιτυλήνῃ, Ε. Χατζῆ Ἀποστόλης ἐν Μοσχονησίῳ, Κ. Αεμπρίδης ἐν Κονίτῃ τῆς Ἱπείρου, Κ. Σεβαστὸς ἐν Κιμμερίῳ, Χαρίλαος Γαλανός ἐν Πάτρῳ, Χαράλαμπος Δημητριάδης ἐν Βατούμ, Χ. Ρ. Νικολαΐδης ἐν Τούλτσῳ, Α. Ζάκας ἐν Κούσαντας, Φ. Ρήμπος ἐν Σάμῳ, Α. Σημπρικός ἐν Βόρῃ, Π. Χριστόδουλος ἐν Βουκουρεστίῳ, Σεραφείμ Γερομόναχος ἐν Ἀγχιάλῳ, Θ. Γλήνης ἐν Τήρῳ, Σ. Νικοκάρουρας Αρχιεπίσκοπος ἐν Βενετίᾳ, Ν. Κυζέλης ἐν Ἀέρνακι Κύπρου, Ν. Παπαδόπουλος ἐν Βαρσοῖν τῆς Κύπρου, Κ. Νικολαΐδης ἐν Γουοργέβῳ, Εὐστ. Πετροκόκκινος ἐν Μελίτῃ, Α. Γουναρόπουλος ἐν Μασσαλίᾳ, Ν. Σπεράντζας ἐν Ὀδησσῷ, Α. Πιέρρος ἐν Πιεζόις, Γ. Κούπας ἐν Βαλζικίῳ, Σ. Ραΐνης ἐν Σουλινῷ, Ν. Στανόπουλος ἐν Στεφανουπόλει, Α. Σηνοπόλιος ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, Α. Μεταξᾶς Προξένος ἐν Θεσσαλονίκῃ, Γρηγόριος Γάργος Αρχιεπίσκοπος ἐν Βούδα-Πέστη, Κάλλιππος Γεροδικάκος ἐν

Μόσχῃ, Νικόλαος Ἰωαννίδης ἐν Κερκύρᾳ, Θ. Γ. Καπέλλος ἐν Ἰόππῃ, Γ. Σόδης ἐν Χίῳ, Γ. Καπυῆς ἐν Τραπεζούντῃ, Ε. Καρόκαλος ἐν Πάτρῳ, Κ. Βενιέρης ἐν Σύρῳ, Ζωσιμάς Ἐσφιγμέντις Γερομόναχος ἐν Βόλῳ, Σταθρος Νικολαΐδης ἐν Ἱερουσαλήμ.

Πρὸς πάντας δὲ τοὺς εἰρημένους Κυρίους, ῥέτινες συνετέλεσαν διὰ τῆς πολιτίμου αὐτῶν συγγραφῆς εἴτε ἀνταποκρίσεις εἰς τὰ τοῦ Συλλόγου ἀπονέμονται ἢ προσηκόντα εὐγνωμοσύνη τοῦ Προεδρείου καὶ τοῦ Συμβουλίου.

Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς Η. Καπλανίδης.

Εἶτα ἡ Συνέλευσις τῶν Ἑταίρων ἐπέλεξε τριμελῆ Ἐπιτροπὴν ἐκ τῶν κυρίων Στρατούλη, Γαϊτάνου καὶ Καρδαμίτση πρὸς ἐξέλεξιν τῶν λογιστικῶν βιβλίων τοῦ Συλλόγου κατὰ τὸ 1890 καὶ ἐκδηλώσασα τὴν εὐχριστίαν αὐτῆς πρὸς τὸν Στῆ. Πρόεδρον, τὸν κ. Κ. Διαλεισιμῶν καὶ τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον διὰ τὰς ὑπὲρ τοῦ Συλλόγου προσπαθείας καὶ κόπους αὐτῶν προέβη εἰς τὴν συζήτησιν τῶν ἐν τῇ ἡμερησίᾳ διατάξει ἀναγεγραμμένων θεμάτων, μετ' ὧν διετέθη ἡ συνεδρία περὶ τὴν ὅγῃ ὕφην μ. μ.

Ο ΑΓΙΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ

ΚΑΤΑ ΤΑΣ ΠΡΩΤΑΣ ΙΣΤΟΡΙΚΑΣ ΠΗΓΑΣ

Ὁ Ἀθανάσιος ἦν ὁ μέγιστος ἀνὴρ τοῦ αἰῶνος τοῦ καὶ ἴσως ἐν συνόλῳ ἡ Ἐκκλησία οὐδέποτε εἶχε γὰρ εὐδαιμόνη μίσητον.

La Bletterie

Ὁ Χριστιανισμὸς ἰδρυθεὶς ὑπὸ τοῦ Χριστοῦ καὶ διαδοθεὶς ὑπὸ τῶν Ἀποστόλων ἐπολεμήθη καὶ δι' ὕλικῆς βίας καὶ διὰ συγγραφῶν βιβλίων τῶν Ῥωμαίων καὶ τῶν Ἑθνικῶν, πρὸς οὓς οἱ Χριστιανοὶ ἐριθιμότεροι ἐπὶ τῆ τοῦ Ἐβανγελίου καὶ ἐπὶ τῆς ἀπὸ γενεῆς εἰς γενεὴν ὁμοφώνως μετεδοθέντος ἱερῆς παραδόσεως ἀρεπῆς ἐξήχοντο οἱ μὲν διὰ μαρτυρίαν, οἱ δὲ διὰ συγγραμμάτων. Ἐκτεθέντες οἱ Ἀθέτητοι καὶ οἱ Ἀπολογηταὶ κατὰ τοὺς πρώτους αἰῶνας. Ἀλλ' ὅτε τῷ 313ῳ ἔτι μ. Χ. ὁ Μ. Κωνσταντῖνος διὰ τῆς ἰσχυρῆς αὐτοῦ ἐπιρροῆς ἐπὶ τοῦ Αυγούστου κατώρθωσε τὴν δημοσίευσιν ἔργων, δι' οὗ παρτίχετο ἡ Θεοσηκετικὴ ἐλευθερία τοῖς Χριστιανοῖς, ἐπαινοῦσαν τελέως μὲν τὰ μαρτυρία, ἢ λατινόητον δὲ αἱ ἀπολογητικὰ συγγραμμά καὶ ἐπεκράτησαν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ἢ Θεοσηκετικῇ ἐκ μέρους τῶν ἐχθρῶν ἡσυχία, καὶ ἦν ἤφθιτο ἡ Θεοσηκετικὴ τῶν δογματικῶν ἀπάντησις, ἥτις δὲν ἐρίετο δυστυχῶς ἄνευ ταραχῆς, διωγμῶν καὶ ἐξορίας, καθόσον ἐν αὐτῇ ἐλάμ-

βανον μέρος οὐ μόνον οἱ γινῶσται τοῦ Ἐβανγελίου, ἀλλὰ καὶ ἡ πολιτεία καὶ ὁ ὄχλος, ὅστις ἰδιότης καὶ ἕμιμος τῶν ἀληθειῶν τοῦ Ἐβανγελίου ὦν προσελκύετο ὅτε μὲν ὑπὸ τούτου, ὅτε δὲ ὑπὲρ ἐκείνου τοῦ ἀθεοσεκετικοῦ. Διὸ εὐθύς μετὰ τὴν ἐκδοσιν τοῦ περὶ Θεοσεκε. ἐλευθερίας διατάγματος τοῦ Ἀγ. Κωνσταντίνου ἤρξατο νὰ ἐκφέρῃ διαταγμῶς τινὰς περὶ τῆς φεότητος τοῦ Λόγου ὁ εὐφύνης, ἀλλ' ἐπιβόλαιος Ἄρειος, κατ' οὗ ἀντετάχθη ἐν συνόλῳ ὁ Ἀθανάσιος, οὕτως κατὰ κριτὴν τὸν Villemain «ὁ βίος, οἱ ἄρῳνες, τὸ πνεῦμα, συνετέλεσαν εἰς τὴν διάδοσιν τοῦ χριστιανισμοῦ περισσότερον ἢ ἅπαντα ἢ δυνάμεις τοῦ Μ. Κωνσταντίνου». Τὸν βίον λοιπὸν τοῦ μεγάλου τούτου πατρὸς τῆς Ἐκκλησίας μέλλομεν νὰ ἐξιστορήσωμεν ἐν ὀλίγοις, ἵνα καταδειχθῇ ἡ ἐνέργεια αὐτοῦ ὑπὲρ τῆς ὁρθοδοξίας καὶ ἡ ὁρᾶσις τῶν τότε Ἐπισκόπων ἐπὶ τῶν ζητημάτων.

Πατὴρ τοῦ μεγάλου Ἀθανασίου ἦν ἡ ἐν Ἀγύπτῳ Ἀλεξανδρεία, ἥτις κατὰ τοὺς χρόνους ἐκείνους ἔνεκα τῶν διωγμῶν φιλοσοφικῶν καὶ κατηχητικῶν Σχολῶν «παντοίας παιδείσεως ἐργαστήριον ἦν κατὰ τὸν Ναζιανζηνὸν Γρηγόριον». Τοιαύτην δὲ σημασίαν κατεῖχεν ἡ Ἀλεξανδρεία, ὥστε ἐλέγετο κατ' ἐξοχὴν π ο λ ι ε ς καὶ οἱ κάτοικοι αὐτῆς π ο λ ι τ ε ι α ι, καὶ οὐ μόνον τῆς κοίτης σοφίας εὐφορος ἦν, ἀλλὰ καὶ τῆς ἀληθινης διὸ πανταχόθεν συνέρρεον νεοὶ τῶν περὶ φιλοσοφίαν τε καὶ ἰατρικὴν ἐσπουδακῶν (1). Ἐν τοιαύτῃ λοιπὸν πόλει γεννηθεὶς ὁ Ἀθανάσιος ἐκ γονέων ὄλων ἀσήμεων, ἀλλ' ἐκέρχων καὶ εὐσεβῶν δὲν ἠδύνατο νὰ μείνῃ ἰδιώτης ὅλης ἐκείνης τῆς πνευματικῆς κινήσεως καὶ μάλιστα ἀφ' ὅπου ὁ τότε ἱεραρχὸς τῆς Ἀλεξανδρείας Ἀλέξανδρος εἶχε λάβει μέχρι τινὸς ὑπὸ τὴν προστασίαν του τὸν Ἀθανάσιον ἐπιδιδάξαντα ἐν τινι παιδιᾷ τὴν πρὸς τὴν ἱεροσύνην κλίσιν αὐτοῦ (2). Γεννηθεὶς λοιπὸν ὁ Ἀθανάσιος κατὰ τὴν πιθανώτεραν γνώμην τῷ 297ῳ μ.Χ. καὶ ἐκπαιδευθεὶς τὰ ἐγκύκλια μαθήματα, ἵνα μὴ καὶ τούτων ἕμιμος ἦ, εἶτα δ' ἐκμαθὼν πᾶσαν μὲν τὴν παλαιὰν Βίβλον, πᾶσαν δὲ τὴν νέαν, καὶ ἐγκύψας ἐν τῇ μελέτῃ τῶν πολυπληθῶν καὶ σπουδαίων συγγραμμάτων τοῦ Ὁριγένους προχειρίζεται εἰς Διάκονον μάλιστα τὸ εἰκοστὸν τῆς ἡλικίας ἔτος ὑπερβάς ὡς Διάκονος ὁ Ἀθανάσιος διέπρεψεν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τῆς Ἀλεξανδρείας βαηθῶν εἰς πάντα τὰ Ἐκκλησιαστικὰ ζητήματα τῶν Ἱεραρχῶν Ἀλεξανδρον, ὅστις εἶχε τὸν Ἀθανάσιον οὐ μόνον ὡς ἰδιαίτερον, οὕτως εἶπειν, Γραμματεῖα τῆς Ἀρχιεπισκοπικῆς του, ἀλλὰ καὶ συνερ-

γὸν εἰς τὰ ἀκανθωδέστερα τῆς τότε ἐποχῆς Θεολογικὰ ζητήματα, ἅτινα ἔφερον εἰς μέσον ὁ Ἄρειος, ἐνῷ ἀκόμη δὲν εἶχον ἐκφυλώσει αἱ πληγαὶ τῶν ὁμολογητῶν καὶ δὲν εἶχον ἀνακαυθῆ ἡ Ἐκκλησία ἐκ τοῦ τελευταίου διωγμοῦ.

Ὁ Ἄρειος πεπαιδευμένος πρεσβύτερος ἐν τινι Ἐκκλησίᾳ τῆς Ἀλεξανδρείας ἤρξατο διαδίδωαι ἀπὸ τοῦ 313 ὀλεθρίους δοξασίας προσβαλλούσας τὸ μέχρι τοῦδε ἀνεξέταστον καὶ κοινὸν δόγμα περὶ τῆς θεότητος τοῦ Λόγου. Ὁ Ἐπίσκοπος Ἀλέξανδρος, ὅστις χαρακτηρίζεται ὑπὸ τοῦ Ἀθανασίου ὡς «ἰδολογὸς καὶ ἄπλοῦς ἀποστολικὸς ἀνὴρ» (1) κατανοήσας τὸ βάρβαρον, εἰς ὃ ἤθελε πέσει ἡ Ἐκκλησία τοῦ Θεουθρώπου, ἐν ἐπεκράτῳ αἱ πλάναι τοῦ Ἀρείου, προσηλαί αὐτὴν ἰδέα καὶ παραινεῖ νὰ παύσῃ τοιαῦτα διαδίδωαι. Ὁ Ἄρειος γνωρίζων τὸν πρὸς ἡμετέρας τοῦ γηραιοῦ Ποιμενάρχου τῆς Ἀλεξανδρείας δὲν ὑπήκουσεν εἰς τὰς παραινέσεις αὐτοῦ, ἀλλὰ ἀσυστόλως καὶ ἀναφανδῶς ἤδη προεἶκλεν ὁπαδούς διὸ ὁ Ἀλεξανδρείας ἡμετέρας νὰ κηρύξῃ ἄφορισμὸν κατ' αὐτοῦ ὡς ὀλεθρία διαδίδοντας (2). Ἀλλὰ τί ἠδύνατο ἄλλο νὰ πράξῃ ὁ ἀγαθὸς ἐκεῖνος γέρον Ἐπίσκοπος τῆς Ἀλεξανδρείας; Ἀπρητετο νοῦς ὁξὺς ἅμα καὶ βαθύς, διάνοια στιβαρὰ ἅμα καὶ εὐκνήγτος ἀπρητετο ἀνὴρ, ὅστις νὰ ἔχη οὐ μόνον θέλησιν, ἀλλὰ καὶ δύνάμιν, ἐν ἀντικραταχθῇ ἐναντίον τοῦ Ἀρείου. Καὶ ταχέως ἐσθένη ὁ ἀνὴρ, ὅστις εἶχε τὰ προσόντα. Ὁ ἀνὴρ οὗτος ἦν ὁ Ἀθανάσιος.

Ὁ Ἀλέξανδρος ἔχων, ὡς εἶπομεν, παρ' ἑαυτοῦ τὸν νεαρόν Ἀθανάσιον καὶ καταμετρίων τὰς δυνάμεις αὐτοῦ, γνωστὰς ἄλλως τε αὐτῷ ἐκ δύο μεγάλων λόγων, διὰ τοῦ ἐνὸς τῶν ὁποίων καταγορεύει τὴν πλάνην τῶν Ἑθνικῶν, διὰ τοῦ ἑτέρου δὲ ἰδρύει τὴν ἀλήθειαν τοῦ Χριστιανισμοῦ, ἀρτιτύπῃ αὐτὸν ἐναντίον τοῦ Ἀρείου. Ὁ Ἄρειος δὲν ἐσκέθμισεν ἀκριβῶς τὰς δυνάμεις τοῦ ἀντιπάλου του, καὶ διὰ τοῦτο περιερχόμενος τὰς πόλεις τῆς Ἀνατολῆς κατήγει διαφόρους Ἐπισκόπους καὶ Πρεσβυτέρους, μεταξὺ τῶν ὁποίων ἦσαν καὶ οἱ μέγα δυνάμεις ἐπὶ τῆς θελήσεως καὶ μέχρι τινὸς ἐπὶ τῆς συνειδήσεως τοῦ Μεγ. Κωνσταντίνου, ὁ Καισαρείας Εὐδόξιος καὶ Ἐσπέριος ὁ Νικομηδείας. Ὁ Κωνσταντῖνος, ὅτε διέτριβεν ἐν Νικομηδείᾳ, ἀκούσας περὶ τῶν Θεοσηκετικῶν ταραχῶν, αἵτινες ἐλάμβανον χώραν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ καὶ τῇ λοιπῇ Ἀγύπτῳ καὶ ὑπὸ Ἀπῆς κατεχόμενος, διότι ἡ Ἐκκλησία, ἦν ἐπροσπάτευσεν, καταδιώκει, οὕτως εἶπειν, αὐτὴ ἑαυτὴν, πέμπει πρὸς

(1) Ἀθανασ. ἐπιστολὴ πρὸς τοὺς ἐπισκόπους Ἀγύπτου καὶ Λιβύης.

(2) Σωκράτους Ἐκκλ. ἱστορ. α' 5. 7.

(1) Σημείωσις παρὰ Ζαχαρίῃ Μιτυλήνῃ ἰδὲ πατρολογίαν Μίσην τόμ. 75 σελ. 1017.

(2) Ρουφίνος παρὰ Σωκράτῃ Ἐκκλ. ἱστορ. α' 11.

ἀπειλητά γράμματα ἐγγράφητο γὰρ αὐτῷ, ὡς εἰ μὴ ἐκὼν ἀπαντήσοι, ἀνάγκη ἀχθῆσθαι παρῆν οὖν ἐξ ἀνάγκης καὶ Ἀθανάσιος (1). Παρουσιασθεῖς λοιπὸν ὁ Ἀθανάσιος ἐξ ἑν ἄγκυης ἐν τῇ ἐν Τύρῳ Συνόδῳ μετὰ 49 ὁμοφρονούντων αὐτῷ Ἀρχιερέων, ἐν οἷς ἦσαν πολλοὶ οὐ μόνον διασπρεπτεῖς ἐπὶ παιδείᾳ, ἀλλὰ καὶ μάρτυρες τοῦ χριστιανισμοῦ καὶ τῆς ὀρθοδοξίας, ἠπόρει «ὄρων καὶ τοὺς κατηγοροὺς τοῖς δικασταῖς κεχυρισμένους καὶ μάρτυρας πολλοὺς κατ' αὐτοῦ παρεσκευασμένους ἐκ τῶν τὰ Ἀρείου καὶ Μελετίου φρονοούντων καὶ τοὺς συκφάντας, ἐφ' οἷς ἐγκλήμασιν ἐκρέτει, συγγνώμης ἀξιουμένους» (2). Εἰ καὶ ὁ ἐπιτρέπει ἡμῖς ὁ χῶρος νὰ παρακολουθήσωμεν ἀπάσας τὰς συνεδρίας τῆς παρουσίας Συνόδου, ἐν ἧ πολλοὶ καὶ ἐξ Ἀγρύπτου καὶ ἐξ Ἀλεξανδρείας, διμαρτύρουτο δὲ πολλοὶ Ἐπίσκοποι καὶ προεσβύτεροι «βουλόμενοι ἐλθεῖν εἰς τὴν Σύνοδον ἐκαὶ ἰλύθησαν» (3), οὐχ ἦσαν δὲν δυνάμεθα ἢ ν' ἀναφέρωμεν ὅτι αἱ προηγουμέναι κατὰ τοῦ Ἀθανασίου συνοφανταί ἐπαρελήθησαν πᾶσαι ἀποδειχθεῖσαι ψευδεῖς ὑπ' αὐτῶν τῶν κατηγορῶν, καθόσον ὁ Ἀρσένιος ὁ φρημισθεὶς ὅτι ἐφυνεύθη ὑπὸ τοῦ Ἀθανασίου εὐρέθη, καὶ ἐπομένως ἡ κατηγορία αὕτη κατὰ τὸν Σωζόμενον «γελοία ἐφωράθη καὶ συνοφανταί ἀνέπλεως» (4). Μὴ λυθέντος δὲ τοῦ ζητήματος τῶν κατὰ τὴν Μαρσώτην συμβάντων ἡ Σύνοδος ἀπεφάσισε νὰ πέμψῃ ἐπιτροπὴν ἐξ ἐξ ἐπισκόπων, «ἵνα ἐπὶ τόποις ζητηθῇ τὰ ἀμφίβολα», (5) ἀλλ' ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη συνέκειτο ἐξ ἐκείνων ἀκριβῶς, οἷς εἶχεν ἐξαιρέσει ἀρχικῶς ὁ Ἀθανάσιος, διότι ἐπέμπετο πρὸς τοὺς ἄλλοις καὶ αὐτὸς ὁ ἀσπονδότερος ἐχθρὸς του Θεόφρουτος ὁ Νικαίας διὸ ἠναγκάσθη νὰ ἀπόσχῃ ἐκ τῆς Συνόδου καὶ νὰ κἀμῃ ἐκκλησιν εἰς τὸν Μέγαν Κωνσταντινον. Ἀφοῦ ἐπαρῆλθεν ἡ ἐπιτροπὴ, ἦτες ἐστάλη εἰς Μαρσώτην «ἐκ μονομεροῦς ἡπομνήματα κοιήσαντας ὡς ἀληθῶς γενομένην, ἡ ὁ κατηγορὸς ἔλεγεν» (6) οἱ Συνοδικοὶ «κατεδικάσαν τῷ Ἀθανασίῳ ἐρήμην καὶ καθαιρούσι τῆς Ἐπισκοπῆς καὶ ψηφίζονται αὐτὸν μικροῖς τὴν Ἀλεξανδρείαν οὐκ εἶναι, ἵνα μὴ, φασί, φορήβους καὶ στάσεις παρῶν ἐργάζηται» (7).

(1) Σωκρ. Ἐκκλ. ἱστ. α' 28 Σωζόμεν. Ἐκκλ. ἱστ β' 25.
 (2) Ἀβρόβι β' 25.
 (3) Ἀπολογ. κατὰ Ἀρειαν. α' 28.
 (4) Ἐκκλ. ἱστορ. β' 25.
 (5) Σωκρ. Ἐκκλ. ἱστορ. α' 31 Ἀπολογ. Ἀθανασ. κατὰ Ἀρ. α' 28.
 (6) Σωκρ. Ἐκκλ. ἱστορ. α' 31 πρβλ. καὶ ἐπιστολὴ Ἰουλίῳ Ρώμα, ἐν Ἀπολογ. α' 28.
 (7) Σωζόμενος Ἐκκλ. ἱστορ β' 25. Σωκράτης α' 32.

Ἀθανάσιος κρύφα ἐρχεται εἰς Κωνσταντινούπολιν, ὅπως ἀπολογηθῇ ἐνώπιον τοῦ Ἀυτοκράτορος (1), ὅστις μὴ θέλων κατ' ἀρχὰς νὰ τὸν δεχθῇ εἰς ἀκρόασιν ἠναγκάσθη κατόπι ἐκ πολλῶν φίλων τοῦ Ἀθανασίου. Ὁ Μ. Κωνσταντῖνος, εἰς τὸν εἶχον συστήσει τὸν Ἀθανάσιον ὡς στασιώδη, δὲν ἐγνώριζεν ἐπὶ τοῦ προκειμένου τί νὰ πράξῃ· ὅθεν ἐπιστέλλων πρὸς τοὺς καταδικάσαντας τὸν Ἀθανάσιον ἐν τῇ ἐν Τύρῳ Συνόδῳ Ἰερισκόπου γράφει «Τοῖμαροῦν ἐπειρημένης πάντας ὑμῶς πρὸς τὴν ἐμὴν εὐσέβειαν ἀπελθεῖν δεῖ, ἵνα τὴν τῶν πεποιθμένων ὑμῖν ἀκριβείαν διέμων αὐτῶν παραστήμηται» Ἐπειδὴ δὲ ἡ ἐπιστολὴ αὕτη, ὡς λέγει ὁ Σωκράτης, (2) «εἰς ἀνάγκη τοὺς ἐν τῇ Συνόδῳ κατέστησε», διὰ τοῦτο αἱ ἀντιπαλοὶ τοῦ Ἀθανασίου ἀνέβαλον μὲν κατ' ἀρχὰς νὰ ἐλθῶσιν εἰς ἐξέτασιν κατ' ἀντιπαράστασιν ἐνώπιον τοῦ Βασιλέως, ἀλλὰ κατόπι ἀποφασίσαντες ἐπεμψαν ἐπιτροπὴν εἰς τὸν Βασιλέα ἐκ τοῦ Εὐσεβίου τοῦ Νικομηδείας, τοῦ Νικαίας Θεόφρουτος καὶ τασσίαν ἄλλων, οἷτινες, ἐπειδὴ δὲν ἠδύνατο νὰ ὑποστηρίξωσι τὰς προηγουμένως κατηγορίας των, ἐκινουῦσι νῆαν· ὅτι δηλαδή ὁ Ἀθανάσιος ἐκόλυε τὸν οἶτον τὸν πεμπόμενον ἐξ Ἀλεξανδρείας πρὸς διατροπὴν τῶν πτωχῶν τῆς Κωνσταντινουπόλεως. Ἡ κατηγορία αὕτη καίτοι ψευδὴς ἦτο ἐπιτυχῆς, ἀποτέλεσμα τῆς ὑπείας ἦν ἡ ἐξορία τοῦ Ἀθανασίου εἰς Ἀδριανούπολιν τῶν Τριβήρων πόλιν τῆς Γαλλίας κατὰ τὸν καιρὸν τοῦ 336, εἴτε διότι ὁ Βασιλεὺς ἐξέλαβεν ὡς ἐκέρουον τὴν κατηγορίαν αὕτην, εἴτε διότι ἠθέλησε νὰ φέρῃ τὴν εἰρήνην ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ἀπομακρύνων ἐξ αὐτῆς τὸν Ἀθανάσιον.

Α. Πολυχρονίδης

**Ο ΠΡΩΪΕΡΑΡΧΗΣ ΤΗΣ ΟΥΓΓΑΡΙΑΣ
ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΙΜΩΡ**

Τῇ 11ῃ τοῦ τ. ε. μηνὸς Ἰανουαρίου ἀπεδήμησε πρὸς Κύριον ὁ κλεινὸς καὶ ἐπιφανέστατος ἐπὶ ἀρετῇ, σοφίᾳ καὶ ἀρεθοσουργίᾳ, Ἀρχιεπίσκοπος Γρανὺ καὶ πρίγκηψ πρωθιεράρχης τοῦ οὐγγρικοῦ βασιλείου, καρδινάλιος Ἰωάννης Σιμώρ, ἔργων τὸ 78ον ἔτος τῆς ἡλικίας αὐτοῦ. Ὁ θάνατος ἐπῆλθεν αὐτῷ ταχὺς καὶ ἀπροσδόκητος ἐν περιπνευμονίᾳ δ-ξείας, ἣν ἔλαβε κατὰ τὸ ὀρμύτατον ψῆχος τῶν ἡμερῶν τούτων, περιπατῶν ἐν τῷ κήρῳ τοῦ

(1) Σωκράτης α' 34.
 (2) Ἐκκλ. ἱστορ. α' 26.

ἀρχιεπισκοπικοῦ μεγάρου τὴν 9ην πρωΐνῃν ὥραν μετὰ τὴν θείαν λειτουργίαν, ὡς ἦν ἔθος αὐτῷ, διανεμῶν χρήματα εἰς τοὺς πτωχοὺς ὁ φιλόπτωχος Ἰεράρχης, καὶ ὄπισθεν τροφὴν εἰς τὰ προσφιλέα αὐτῷ στρουθία τοῦ οὐρανοῦ· ἐὰν δὲν προσεβλέπετο ὑπὸ τῆς ἀσθενείας ταύτης, ἠδύνατο νὰ ζήσῃ ἐπὶ δεκαπενταετίαν ἀκόμη, κατὰ τὴν γνώμην τῶν ἀνταμύτων τὸ νεκρὸν αὐτοῦ σῶμα λατῶν.

Οἱ εὐσεβεῖς ἀναγνώσται τῆς «Ἀναπλάσεως», ἀναγνόντες πρὸς διετίας καὶ ἐπέκεινα τὸν σφόν καὶ περισπούδαστον αὐτοῦ λόγον, δὲν ἐξεφώνησεν ὡς Ἠρόδοτος ἰσόβιος τοῦ ἐν Βουδαπέστη ἠθικαθρησκευτικοῦ Σαλλόγου τοῦ «Ἄγιου Στεφάνου», θὰ ἀναγνώσασιν ἀναμφίβολως μετὰ συμπαιθείας καὶ τὰ περὶ τοῦ ἀοιδίμου τούτου ἀνδρὸς ἐνταῦθα σήμερον γραφόμενα εἰς μνημονίων ἀείωνων τῶν λαμπρῶν καὶ χρυσίωνων αὐτοῦ ἡμερῶν καὶ παρ' ἡμῖν τοὺς Ἕλληνας, οἷς ἐτίμα καὶ ἠγάπα καὶ τὴν ἐλληνικὴν φιλολογίαν καὶ γλώσσαν ἀκριβῶς ἐγίνωσκον.

Ἐπεσβαλλόντως ἐχάρη ὁ σοφὸς καὶ φιλέλλην Ἰεράρχης, ὡς εἶπε πρὸς ἐπισκεψθέντα αὐτὸν ἄμογενῆ, ἀναγνοὺς τότε ἐν τῇ «Ἀναπλάσει» τὸν ἐξελληνισθέντα τούτου λόγον αὐτοῦ, καὶ θεομῶς ἠδύνη ὑπέρ τῆς εὐσταθείας καὶ τῆς ἀπροσκόπου προόδου τοῦ φιλοχριστοῦ καὶ φιλογενοῦς τούτου ἐλληνικοῦ περιοδικοῦ συγγράμματος.

Ὁ Ἰωάννης Σιμώρ ἐγεννήθη τῇ 23ῃ Ἀγροῦστου 1813 ἐν τῇ πόλει τῆς Οὐγγαρίας Stuhlweissenburg ὑπὸ ἐντίμω καὶ φιλοχριστοῦ γονεῶν τῆς ἐργατικῆς τάξεως Ἀυτοῦλου καὶ Θουρίας.

Μετὰ τὴν ἐγκύκλιον αὐτοῦ καίθευσεν ἐν τῷ Γυμνασίῳ τῆς γενεθλίου πόλεως ἰδίᾳ βουλῇ καὶ πόδιῳ ἐνθάδε εἰσέρχεται ἱεροσπουδαστῆς ἐν τῇ Ἱερατικῇ Σχολῇ τῆς ἐπὶ τὸν Δούναβιν μεταξὺ Βιέννης καὶ Βουδαπέστης κειμένης ἀρχιεπισκοπικῆς πόλεως Γρανὺ, ἣς ἐμελλε κατὰ θείαν κέντως εὐδοκίαν ν' ἀνέλθῃ μετὰ πεντηκονταετίαν καὶ νὰ λαμπρύνῃ τὸν ἀρχιερατικὸν θρόνον· ἐντεῦθεν εἰς Βιέννην ἀπελθὼν, ἐφοίτησεν ἐπὶ ἐξεταίαν εἰς τὸ αὐτόθι Πανεπιστήμιον, σπουδάζων φιλοσοφικὰ καὶ θεολογικὰ μαθήματα, ὅφ' οὐ καὶ ἀνηγορεύθη Διδάκτωρ τῆς φιλοσοφίας καὶ τῆς θεολογίας, ἦν καὶ ἐδίδαξεν ἀκολούθως ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τῆς Βουδαπέστης καὶ ἀλλαχοῦ.

Τῇ 28ῃ Ὀκτωβρίου 1836 χειροτονεῖται ἱερός, καὶ μετὰ δεκαετῆ λειτουργίαν εἰς τὰς ἱερὰς Ἐκκλησίας τοῦ κράτους τὸ 1846 διὰ τὰς ἐξόχους καὶ διακεκριμένους αὐτοῦ ἀρετάς, αὐτοκρατορικῆ ἐκλογῆ καὶ εὐμενείας, προσηλαίται εἰς Βιέννην ἱερός τῶν ἀνακτόρων. Τὸ δὲ 1851 ὁ τότε πρωθυπουργὸς τῆς Ἀυστρίας κό-

μης Leo Thun, αὐτοκρατορικῶ διατάγματι, προσεκαλέσατο διευθυντὴν τοῦ Γραφείου τῶν ἐκκλησιαστικῶν ὑποθέσεων, ὡς μάλιστα συνετῶς διευθύνων ἀνέπτυξεν ἐτι μᾶλλον καὶ ἀπέδειξε τὰ ἔξοχα πνευματικὰ αὐτοῦ χαρίσματα ὁ εὐκλεῆς ἦδη γενόμενος ἱερός Ἰωάννης Σιμώρ.

Ἐφ' ᾧ τῇ 29ῃ Ἰουνίου 1857 χειροτονεῖται ὑπὸ τοῦ πρωθιεράρχου τῆς Οὐγγαρίας Ἰωάννου Seitonvsky ἀρχιερέως καὶ ἐπίσκοπος τῆς ἐπαρχίας Βιάλη, ἣν ἐποίμακον ἀριστα καὶ θεοφιλῶς ἐπὶ δεκαετίαν πολλὰ καὶ λαμπρὰ ἔργα ἐκτελέσας φιλανθρωπικὰ καὶ ἐκπαιδευτικὰ, τῇ διακίῃ 400 χιλιάδων φρ. ἀπὸ τῶν ἐισοδημάτων τῆς ἐπισκοπῆς, ἕτινα αὐτὸς κατὰ τὸ χρομικὸν τούτο διάστημα ἐπολλαπλασίασε καὶ ἐξησφάλισε.

Τῇ δὲ 20ῃ Ἰανουαρίου 1867, τῇ ὁμοθύμῳ γνώμῃ καὶ ἐκλογῇ Πολιτείας καὶ Ἐκκλησίας ἀναγορευεῖται Ἀρχιεπίσκοπος Γρανὺ καὶ πρίγκηψ πρωθιεράρχης Fürstbismos τῆς Οὐγγαρίας, ὁ κλεινὸς ἦδη γενόμενος ἐπὶ σοφίᾳ, ἀρετῇ καὶ πολιτικῇ ἐπιστήμῃ Ἰωάννης Σιμώρ, ὅστις ἔσχε καὶ τὸ εὐτύχημα τῇ 8ῃ Ἰουνίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους 1867 νὰ στέψῃ δημοτελῶς ἐν Βουδαπέστη εἰς βασιλέα τῆς Οὐγγαρίας τὸν Ἀυτοκράτορα τῆς Ἀυστρίας Φραγκίσκον Ἰωσήφ τὸν Α', ὡς καὶ τὴν Ἀυτοκρατορίαν Ἐλισάβετ εἰς βασιλίαν τῆς Οὐγγαρίας, διὰ τοῦ πολυτίμου καὶ ἱστορικοῦ στέμματος τοῦ Ἄγιου Στεφάνου, τοῦ πρώτου καὶ ἱσποστόλου βασιλέως τῶν εἰς Χριστὸν πιστευσάντων Οὐγγρων (1000 μ. Χρ.)

Ἐπὶ εὐκοσμηταετίαν περὶ τοῦ ἐκόσμησε τὸν ἀρχιεπισκοπικὸν θρόνον τῆς Γρανὺ ὁ Ἰωάννης Σιμώρ, διὰ τῶν καλῶν καὶ κοινωνοφελῶν ἔργων τῆς χριστιανικῆς ἀγάπης καὶ τῆς Εὐαγγελικῆς χάριτος ἀειποτε καὶ δσημέραι πρ ο ς ε υ χ ὀ μ ε ν ο ς, ἔ ρ γ α ρ ὀ μ ε ν ο ς καὶ ε ὑ ε ρ γ ε τ ὶ ν, ὡς μάλιστα προσηκόντως ἐργάσεν εἰς τὸν βιωγράφον αὐτοῦ.

Ἄετι ὥρας πρὸ τοῦ θανάτου κατὰ παράκλησιν αὐτοῦ ἐξωμολογήθη ὑπὸ τοῦ φίλου καὶ ἀγαπητοῦ αὐτῷ ἐπισκόπου Barna Hornig, καὶ ἀμέσως ἐκοινωνήσε τῶν ἀρχόντων Μονστηρίων μετὰ πίσσεως καὶ ἐλπίδος χριστιανικῆς· μεθ' ᾧ προσκαλεσάμενος περὶ τὴν κλίνην αὐτοῦ τοὺς ὑπαλλήλους τοῦ ἀρχιεπισκοπικοῦ μεγάρου, κληρικοὺς τε καὶ λαϊκοὺς, ἠθλόγησεν αὐτοὺς καὶ ἐξήτησε τὴν παρ' ἀπάντων συγχώρησιν, εἰπὼν ταύτοχρόνως ὅτι ἐν τῇ διαθήμῃ του ἐμνήσθη καὶ αὐτῶν εὐγνωμόνως· μετὰ ταῦτα ἐπῆλθεν αὐτῷ ἡ ἀγωνία τοῦ θανάτου, καθ' ἣν προσεχόμενος κατ' ἑαυτὸν, καὶ τελευταῖον εἰπὼν λατινιστὶ: Κ ὄ ρ ι ε Ἰ ἡ σ ο ὕ Χ ρ ι σ τ ῆ δ ἔ ξ α ι τ ὸ π ν ε ὐ μ ᾶ μ ο ν, ἐξέπνευσε μετὰ μικρὸν ἡσυχῶς καὶ ἀταράχως, ὡς δίκαιος καὶ εὐλαβὴς Χριστιανός.

τηρῆς ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ Φωτίου. Πρὸς τιμὴν αὐτοῦ ἡ δμοδόχος Ρωσσία ἐτέλεσε πανηγυρικώτατα διὰ θρησκευτικῶν τελετῶν καὶ ἱστορικῶν καὶ θεολογικῶν λόγων τὴν μνήμην τοῦ Πατριάρχου τούτου, τοῦ ἀγλαΐσαντος τὸν πατριαρχικὸν τῆς Κωνσταντινουπόλεως θρόνον διὰ τῆς εὐθείας αὐτοῦ μεθυσίας, τῆς ἁγῶς αὐταπαρησίως, τῆς ποιμαντικῆς δεινότητος καὶ τοῦ ἑλληνικοῦ ὀρθοδόξου ἀκραδάντου φρονήματος. Ἡμεῖς οἱ Ἕλληνες, ἐθνωμονοῦντες μὲν ἀπέφωρος τῷ ὑπερμάχῳ τούτῳ τῆς τε ἐκκλησίας καὶ τοῦ ἔθνους, μὴ δυνάμενοι δὲ ἐνεκεν πολλῶν καὶ διαφόρων λόγων τὰ πρῆπονται ποιῆσαι, ἀντίξιοι τοῦ ὑπερμάχου τούτου τοῦ ἑλληνικοῦ γένους, ἠσκήσαμεν εἰς σεμνὴν ἐπιστημονικὴν ἀνάμνησιν καὶ ἐκτίμησιν τῶν ἔργων καὶ τῶν συγγραμμάτων αὐτοῦ, ἣν ἐποιήσατο αὐτοπροαιρέτως μετὰ πολλοῦ τοῦ ἐνδιαφέροντος ὁ διαπρεπὴς τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας καθηγητῆς ἐν τῷ Ἑθνικῷ Πανεπιστημίῳ κ. Ἄν. Διομ. Κυριακὸς τῆ 6ῃ Φεβρουαρίου ὄρα 4 — 5 ἐν τῇ εὐρυτέρῃ τῶν αἰθουσῶν τοῦ Πανεπιστημίου, ἐνθα παρήσαν ὁ Σ. Μητροπολίτης Ἀθηνῶν καὶ πρόεδρος τῆς Ἱερῆς Συνόδου κ. Γερμανός, οἱ ἀρχιεπίσκοποι Κερκύρας κ. Ἐυστάθιος καὶ Πατρῶν κ. Δαμασκηνός, ὁ Πρύτανης, καθηγηταὶ καὶ ὑφηγηταὶ τοῦ Πανεπιστημίου, πολλοὶ λόγιοι, πλείστοι κληρικοὶ καὶ φοιτηταὶ πεισῶν τῶν σχολῶν. Ὁ λόγος ἦν ἀντιῆχος τοῦ τε ἱστορηθέντος μ. Φωτίου καὶ τοῦ ἱστορήσαντος μετὰ ἱστορικῆς ἀκριβείας καὶ ἐνθ' ἔμφρον καλλιπειείας κ. Ἄ. Δ. Κυριακοῦ.

ΔΗΛΩΣΕΙΣ

Πᾶν δημοσίευμα ἐν τῷ περιοδικῷ τῆς «*Αναπλώσεως*», μὴ φέρων ὑπογραφήν, προέρχεται ἐκ τῆς διευθύνσεως.

Ἀπὸ τοῦ προσεχὸς φύλλου τοῦ ἡμετέρου περιοδικοῦ δημοσιευθήσεται ἡ περιώνυμος ἐν Ἀγγλίᾳ καταστάσα πραγματεία τοῦ δικασίμου καθηγητοῦ τῶν Φυσικῶν Ἐπιστημῶν ἐν Γλασκώβη κ. *Ερρίκου Δρουμμόνδου*, ἐπιγραφομένη «*Τὸ ἱερίον ἐν τῷ κόσμῳ*», μεταφρασθεῖσα εἰς πολλὰς γλώσσας καὶ ἐκδοθεῖσα κατὰ πολλὰς χιλιάδας ἀντιτύπων. — Ἐκ τῆς δωδεκάτης γερμανικῆς ἐκδόσεως, ἀριθμοῦσης 187 χιλιάδες ἀντιτύπων, μετεφράσθη εἰς τὸ ἑλληνικὸν ὑπὸ τοῦ τακτικοῦ Καθηγητοῦ τῆς Θεολογίας ἐν τῷ Ἑθνικῷ Πανεπιστημίῳ κ. Ἄν. Διομ. Κυριακοῦ, τοῦ πάντοτε προθύμου εἰς πᾶν ἀγαθὸν καὶ κινω-

φελὲς ἔργον, ἐπιθυμοῦντος νὰ μεταδίδῃ εἰς τὸ ἔθνος του τὰς χριστιανικὰς καὶ ἠθικὰς γνώμας καὶ ἐπισήμων ἄλλοθενῶν, προσεφορομένης πρὸς τὰς ἀνέγκας καὶ τὰς ἀρχὰς ἡμῶν. Ἡ μετέφρασις αὕτη παρεχωρήθη λίαν εὐμενῶς τῇ διευθύνσει τοῦ ἡμετέρου περιοδικοῦ, ἐν ᾧ καὶ δημοσιευθήσεται εἰς τρία συνεχῆ φύλλα.

Ἡ ἀποκλειστικὴ πώλησις τοῦ περισπουδαίου συγγράμματος τοῦ κ. Γ. Σκαλιτσόβου, τῶν

ΨΥΧΟΛΟΓΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ,

ἀνετέθη εἰς τὰ καταστήματα τοῦ κ. Ἀλέστη Κωνσταντινίδου. Ἰθακαστὸν ἀντίτυπον τιμᾶται δραχ. 4.

Παρακαλοῦνται οἱ κ. ἀνταποκριταὶ νὰ πέμψωσι κατ'ἀλογον τῶν μέχρι τοῦδε πληρωσάντων συνδρομητῶν, ἀμειωμέντες ἀκριβῶς καὶ εὐαναγνώστως τὰ ὀνόματα, ἵνα σταλῶσιν ὑπὸ τοῦ ταμίου αἱ δέονσαι ἀποδείξεις.

ΠΑΡΟΥΣΙΑ

Ἐν τῷ προηγουμένῳ ἀριθμῷ (67) διορθωτέα ἐν σελ. 865 ἡ ἡμερομηνία, ἀπὸ 15 Φεβ. 1 Φεβρ. — Ἐν σελ. 876 ἀπὸ «*ἡ ἔσφημις* καὶ ἡ μουσικὴ διδαχθῆσομένη» ταδίτω «*τὴν ἔσφημιαν καὶ τὴν μουσικὴν διδαχθῆσομένην*».

ΔΕΛΤΙΟΝ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ

Ὁ κ. Γ. Σ. Μακρῆς ἐδώρηται «*τὸ περὶ Συντριβῆς καρδίας τοῦ ἱεροῦ Ἀθωνασίνου μεταφρασθὲν εἰς τὴν νεοελληνικὴν*».

ΔΑΔΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Ρουμανίαν, κ. Κ. Ζάππε φύλλ. ἑλλεπ. ἑσάτ. — Κρήτην* περυσίαν. κ. Δ. Κλωνορέακη συνδρ. ἑλλεπ. — Διεφασθὲν κ. Ἐδουαρδ. Ρήξ. συνδρ. ἑλλεπ. — Καλέμας* κ. Ημερομ. Σαράβης συνδρ. ἑλλεπ. — Ἰάπων* β. Θ. Κατέλλη πάντα τὰ ἑλλεπ. φύλλα ἑσάτ. — Κωδωνίτες κ. Γ. Θεολόγ. φρ. χρ. 60 ἑλλεπ. κ. Γ. Καψὺ φύλλ. ἑσάτ. — Ὀδησσόν κ. Γ. Λεγκαντίου φύλλ. ἑσάτ. χρομῆματα παρὰ τοῦ κ. Ἐρ. Βουζινοῦ ἑλλεπ. — Πάτρως, αἰθ. κ. Π. Τζαλαράκη συνδρ. ἑλλεπ. — Χάλκη κ. Σ. Τρωϊδίου φύλλ. ἑλλεπ. ἑσάτ. — Κωνσταν. Σ. ἀγ. Κωνσταντίας κ. Ἰωάννη συνδρ. ἑλλεπ. — Λευκωσίαν* περυσίαν. Κόκκιν κ. Γερασίου φρ. χρ. 16 ἑλλεπ. σημ. προσεχὸς σταλῆσομαι — Βαταϊκὸν κ. Χρ. Δημητριάδη ἔπειτα εἰς διὰ λ' ὁμῶν σὺς βιβλία ἐσάτ. ἡμεῖς γινώσκουμεν ἡμῖν παρελαβῆν ταν.

Τύποις Α. Κολλιμαρέκη καὶ Ν. Τριωταφύλλου — Κάταθι τοῦ Δημοσθένου. —